Jurnalul Oficial al Uniunii Europene

L 152

Anul 57

Ediția în limba română **Legislație**

22 mai 2014

Cuprins

II *Acte fără caracter legislativ*

REGULAMENTE

★ **Regulamentul (UE) nr. 548/2014 al Comisiei din 21 mai 2014 privind punerea în aplicare a Directivei 2009/125/CE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește transformatoarele de putere mici, medii și mari** 1

Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 549/2014 al Comisiei din 21 mai 2014 de stabilire a valorilor forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume 16

DECIZII

2014/296/UE:

★ **Decizia Comisiei din 22 februarie 2012 privind ajutorul de stat nr. SA.29608 (C37/10) acordat de Ungaria pentru recapitalizarea FHB Jelzálogbank Nyrt** *[notificată cu numărul C(2012) 1021]* [1] 18

2014/297/UE:

★ **Decizia Comisiei din 15 mai 2013 privind ajutorul de stat SA.33728(12/C) pe care Danemarca intenționează să îl pună în aplicare pentru finanțarea unui nou spațiu polivalent în Copenhaga** *[notificată cu numărul C(2013) 2740]* [1] 32

[1] Text cu relevanță pentru SEE

RO

Actele ale căror titluri sunt tipărite cu caractere drepte sunt acte de gestionare curentă adoptate în cadrul politicii agricole și care au, în general, o perioadă de valabilitate limitată.

Titlurile celorlalte acte sunt tipărite cu caractere aldine și sunt precedate de un asterisc.

II

(Acte fără caracter legislativ)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL (UE) NR. 548/2014 AL COMISIEI

din 21 mai 2014

privind punerea în aplicare a Directivei 2009/125/CE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește transformatoarele de putere mici, medii și mari

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Directiva 2009/125/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 octombrie 2009 de instituire a unui cadru pentru stabilirea cerințelor în materie de proiectare ecologică aplicabile produselor cu impact energetic ([1]), în special articolul 15 alineatul (1),

după consultarea Forumului consultativ privind proiectarea ecologică,

întrucât:

(1) Comisia a efectuat un studiu pregătitor în care a analizat aspectele legate de mediu și economice ale transformatoarelor. Studiul a fost elaborat în colaborare cu părțile implicate și interesate din Uniune și rezultatele au fost puse la dispoziția publicului. Transformatoarele sunt considerate ca fiind produse cu impact energetic, în sensul articolului 2 alineatul (1) din Directiva 2009/125/CE.

(2) Studiul a arătat că energia în faza de funcționare constituie cel mai semnificativ aspect legat de mediu care poate fi abordat prin proiectarea produsului. Pentru fabricarea transformatoarelor se utilizează cantități semnificative de materii prime (cupru, fier, rășină, aluminiu), dar mecanismele pieței par să asigure un tratament final adecvat la scoaterea din uz și, prin urmare, nu este necesar să se stabilească cerințe de proiectare ecologică.

(3) Cerințele de proiectare ecologică stabilite în anexa I se aplică produselor introduse pe piață sau puse în funcțiune, oriunde sunt ele instalate. Prin urmare, astfel de cerințe nu pot fi condiționate de aplicația în care este utilizat produsul.

(4) Transformatoarele sunt achiziționate, de obicei, în temeiul acordurilor-cadru. În acest context, achiziționarea se referă la actul de încheiere a unui contract cu producătorul în vederea furnizării unui volum dat de transformatoare. Contractul este considerat intrat în vigoare la data semnării sale de către părți.

(5) Anumite categorii de transformatoare nu ar trebui să fie reglementate de prezentul regulament, din cauza funcției lor specifice. Consumul de energie sau potențialul de economisire a unor astfel de transformatoare este neglijabil în comparație cu altele.

(6) Din cauza limitărilor privind greutatea pentru montarea transformatoarelor pe stâlpii pentru utilități, sunt acordate anumite concesii în materie de reglementare. Pentru a se evita utilizarea incorectă a transformatoarelor concepute special pentru montarea pe stâlpi, acestea ar trebui să afișeze în mod vizibil mențiunea "doar pentru utilizarea pe stâlpi electrici", astfel încât să faciliteze activitatea autorităților naționale de supraveghere a pieței.

([1]) JO L 285, 31.10.2009, p. 10.

(7) Concesiile în materie de reglementare sunt acordate pentru transformatoarele echipate cu echipamente capabile să execute funcțiuni de reglementare a tensiunii pentru a integra generarea de energie distribuită din surse regenerabile în rețeaua de distribuție. Astfel de concesiuni trebuie eliminate treptat, pe măsură ce această tehnologie nouă evoluează și standardele de măsură devin disponibile pentru a separa pierderile asociate transformatorului de bază de cele asociate echipamentelor care realizează funcții suplimentare.

(8) Cerințele de proiectare ecologică pentru performanța/eficiența energetică a transformatoarelor de putere medii și pentru eficiența energetică a transformatoarelor de putere mare ar trebui să fie stabilite în vederea armonizării cerințelor de proiectare ecologică pentru aceste dispozitive în întreaga Uniune. Astfel de cerințe ar contribui, de asemenea, la buna funcționare a pieței interne și la îmbunătățirea performanței de mediu ale statelor membre.

(9) Stabilirea cerințelor de proiectare ecologică pentru transformatoarele de putere medie și mare este, de asemenea, necesară pentru sporirea introducerii pe piață a opțiunilor tehnologice și de proiectare care ameliorează performanța sau eficiența energetică a acestora. Pierderile totale în flota de transformatoare din UE27 în 2008 s-au ridicat la 93,8 TWh pe an. Potențialul de îmbunătățire a rentabilității economice prin măsuri mai eficiente de proiectare a fost estimat la aproximativ 16,2 TWh pe an în 2025, ceea ce corespunde unei emisii de 3,7 milioane de tone de CO_2.

(10) Este necesar să se prevadă o intrare în vigoare progresivă a cerințelor de proiectare ecologică, astfel încât să se asigure un interval de timp adecvat, în care producătorii să-și reproiecteze produsele. Ar trebui să fie stabilite limite de timp pentru punerea în aplicare a acestor cerințe, luându-se în considerare efectele asupra costurilor pentru producători, în special în întreprinderile mici și mijlocii, asigurându-se, în același timp, realizarea în timp util a obiectivelor de politică.

(11) Pentru a permite o punere în aplicare eficientă a regulamentului, autoritățile naționale de reglementare sunt sfătuite cu insistență să țină seama de efectul unor cerințe de eficiență minimă asupra costului inițial al transformatorului și să permită instalarea unor transformatoare mai eficiente decât cele impuse de regulament, în cazul în care acestea sunt justificate din punct de vedere economic pe baza unui ciclu de viață integral.

(12) Pentru facilitarea verificărilor de conformitate, producătorilor trebuie să li se solicite să prezinte informații în documentația tehnică menționată în anexele IV și V la Directiva 2009/125/CE.

(13) Măsurile prevăzute în prezentul regulament sunt conforme cu avizul comitetului instituit în temeiul articolului 19 alineatul (1) din Directiva 2009/125/CE,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Obiectul și domeniul de aplicare

(1) Prezentul regulament stabilește cerințele de proiectare ecologică pentru introducerea pe piață sau punerea în funcțiune a transformatoarelor de putere cu o putere minimă de 1 kVA utilizate în rețelele de transport și de distribuție a energiei electrice de 50 Hz sau pentru aplicații industriale. Regulamentul se aplică doar transformatoarelor achiziționate după intrarea în vigoare a regulamentului.

(2) Prezentul regulament nu se aplică transformatoarelor concepute și utilizate în mod specific pentru următoarele aplicații:

— transformatoare de măsură, concepute în mod specific pentru alimentarea instrumentelor de măsură, a contoarelor, a releelor și a altor aparate similare;

— transformatoare cu înfășurări de joasă tensiune, special concepute pentru a fi utilizate cu redresoare în vederea unei alimentări în curent continuu;

— transformatoare concepute special pentru a fi racordate direct la un furnal;

— transformatoare special proiectate pentru aplicații offshore și aplicații plutitoare offshore;

— transformatoare special concepute pentru instalațiile de urgență;

— transformatoare și autotransformatoare proiectate special pentru sisteme de alimentare feroviare;

— transformatoare de împământare, și anume transformatoare trifazate destinate să ofere un punct neutru pentru împământarea unui sistem;

— transformatoare de tracțiune instalate pe material rulant, și anume transformatoare conectate direct sau prin intermediul unui convertizor la o linie de contact cu curent alternativ sau continuu, utilizate în instalațiile fixe ale aplicațiilor feroviare;

— transformatoare de pornire, concepute în mod special pentru pornirea motoarelor de inducție trifazate, astfel încât să se elimine căderile de tensiune de alimentare;

— transformatoare de testare, concepute special pentru a fi utilizate într-un circuit pentru a produce o tensiune sau un curent specific în scopul testării echipamentelor electrice;

— transformatoare de sudură, proiectate special pentru utilizarea cu echipamente de sudură cu arc sau echipamente de sudură prin rezistență;

— transformatoare proiectate special pentru echipamente antideflagrante și exploatări miniere subterane ([1]);

— transformatoare proiectate special pentru aplicații în ape adânci (în imersiune);

— transformatoare de interfață de tensiune medie (MT) la tensiune medie (MT) până la 5 MVA;

— transformatoare de putere mare, dacă se demonstrează că pentru o aplicație dată nu există soluții alternative fezabile din punct de vedere tehnic pentru a satisface cerințele referitoare la randamentul minim stabilite de prezentul regulament;

— transformatoare de putere mare care sunt folosite pentru piese de schimb în același loc fizic/instalație pentru transformatoarele existente de putere mare, în cazul în care această înlocuire nu poate fi realizată fără a determina costuri disproporționate legate de transportul și/sau instalarea acestora,

cu excepția cerințelor privind informațiile despre produs și a documentației tehnice prevăzute în anexa I punctele 3 și 4.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament și al anexelor sale, se aplică definițiile următoare:

1. „transformator” înseamnă un aparat static cu două sau mai multe înfășurări care, prin inducție electromagnetică, transformă un sistem de tensiune și de curent alternativ în alt sistem de tensiune și de curent alternativ, de obicei de valori diferite și cu aceeași frecvență, cu scopul de a transmite energie electrică;

2. „transformator de putere mică” înseamnă un transformator de putere a cărui tensiune cea mai ridicată pentru echipamente nu depășește 1,1 kV;

3. „transformator de putere medie” înseamnă un transformator a cărui tensiune cea mai ridicată pentru echipamente este mai mare de 1,1 kV, dar care nu depășește 36 kV, și a cărui putere nominală este egală sau mai mare de 5 kVA, dar mai mică de 40 MVA;

4. „transformator de putere mare” înseamnă un transformator a cărui tensiune cea mai ridicată pentru echipamente depășește 36 kV și a cărui putere nominală este egală sau mai mare de 5 kVA sau a cărui putere nominală este egală cu sau mai mare de 40 MVA, indiferent de tensiunea cea mai înaltă pentru echipamente;

5. „transformator scufundat într-un lichid” înseamnă un transformator al cărui circuit magnetic și bobine sunt scufundate într-un lichid;

6. „transformator de tip uscat” înseamnă un transformator de putere al cărui circuit magnetic și bobine nu sunt scufundate într-un lichid izolator;

7. „transformator de putere medie instalat pe un stâlp” înseamnă un transformator de putere cu o putere nominală de până la 315 KVA, adecvat pentru utilizare în aer liber și conceput pentru a fi montat pe structurile de sprijin ale liniilor electrice aeriene;

([1]) Echipamentele de protecție destinate utilizării în atmosfere potențial explozive sunt reglementate de Directiva 94/9/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 100, 19.4.1994, p. 1).

8. „transformator de distribuție regulator de tensiune” înseamnă un transformator de putere medie echipat cu componente suplimentare, în interiorul sau în exteriorul rezervorului său, care permite controlul automat al tensiunii de intrare sau de ieșire a transformatorului în scopul reglementării tensiunii în sarcină;

9. „bobina” se referă la ansamblul de spire care formează un circuit electric asociat cu una din tensiunile alocate transformatorului;

10. „tensiunea nominală a unei bobine” (U_r) este tensiunea specificată care urmează a fi aplicată sau dezvoltată în regim fără sarcină între bornele unei bobine fără priză sau ale unei bobine conectate la priza principală;

11. „bobină de înaltă tensiune” se referă la bobina care are cea mai înaltă tensiune nominală;

12. „tensiunea cea mai înaltă pentru echipamente” (U_m) aplicabilă unei bobine de transformator este tensiunea efectivă compusă cea mai înaltă într-un sistem trifazat pentru care această bobină este concepută în ceea ce privește izolarea acesteia;

13. „putere nominală” (Sr) este o valoare convențională a puterii aparente atribuite unei bobine care, împreună cu tensiunea nominală a bobinei, determină curentul său nominal;

14. „pierderile în regim cu sarcină” (Pk) înseamnă puterea activă asociată unei perechi de bobine, absorbită la frecvența nominală și temperatura de referință atunci când curentul nominal (curentul de priză) traversează borna (bornele) de linie ale unei bobine, iar bornele celeilalte bobine sunt scurtcircuitate și toate bobinele echipate cu prize sunt conectate la priza principală, în timp ce celelalte bobine, dacă există, sunt în circuit deschis;

15. „pierderi fără sarcină” (Po) înseamnă puterea activă absorbită la frecvența nominală atunci când transformatorul este alimentat și circuitul secundar este deschis. Tensiunea aplicată este tensiunea nominală, iar dacă bobina activată este echipată cu o priză, ea este conectată la priza sa principală;

16. „indicele de eficacitate maximă” (PEI) înseamnă valoarea maximă a raportului între puterea aparentă transmisă a unui transformator minus pierderile electrice și puterea aparentă transmisă a transformatorului.

Articolul 3

Cerințe în materie de proiectare ecologică

Transformatoarele de putere mică, transformatoarele de putere medie și transformatoarele de putere mare îndeplinesc cerințele de proiectare ecologică stabilite în anexa I.

Articolul 4

Evaluarea conformității

Evaluarea conformității se efectuează aplicându-se procedura de control intern al proiectării prevăzută în anexa IV la Directiva 2009/125/CE sau procedurii referitoare la sistemul de gestionare prevăzută în anexa V la aceeași directivă.

Articolul 5

Procedura de verificare în scopul supravegherii pieței

La efectuarea verificărilor în scopul supravegherii pieței menționate în articolul 3 alineatul (2) din Directiva 2009/125/CE, autoritățile statelor membre aplică procedura de verificare prevăzută în anexa III la prezentul regulament.

Articolul 6

Criterii indicative de referință

Criteriile de referință orientative pentru transformatoarele cele mai performante, realizabile din punct de vedere tehnologic la momentul adoptării prezentului regulament, figurează în anexa IV.

Articolul 7

Revizuire

Ținând seama de progresul tehnologic, Comisia revizuiește prezentul regulament în cel mult trei ani de la intrarea în vigoare și prezintă rezultatele acestei revizuiri Forumului consultativ. În special, revizuirea va evalua cel puțin următoarele aspecte:

— posibilitatea de a stabili valorile minime referitoare la indicele de eficacitate maximă pentru toate transformatoarele de putere medie, inclusiv cele cu o putere nominală mai mică de 3 150 kVA;

— posibilitatea de a separa pierderile asociate transformatorului propriu-zis de cele asociate cu alte componente care îndeplinesc funcțiuni de reglare a tensiunii, atunci când este cazul;

— oportunitatea de a institui cerințe de performanță minime pentru transformatoarele de putere monofazate, precum și pentru transformatoarele de putere mică;

— adecvarea, în timp, a concesiilor acordate transformatoarelor instalate pe stâlpi și combinațiilor speciale de tensiuni de bobinaj pentru transformatoarele de putere medie;

— posibilitatea de a reduce efectele asupra mediului, altele decât consumul de energie în faza de utilizare.

Articolul 8

Intrare în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 21 mai 2014.

Pentru Comisie

Președintele

José Manuel BARROSO

ANEXA I

Cerințe în materie de proiectare ecologică

1. Cerințe minime de performanță sau de eficacitate energetică pentru transformatoarele de putere medie

Transformatoarele de putere medie trebuie să respecte nivelul maxim permis pentru pierderile cu sarcină și fără sarcină sau valorile indicelui de eficiență maximală (PEI) stabilite în tabelele I.1-I.5, cu excepția transformatoarelor de putere medie, care trebuie să respecte nivelul maxim permis pentru pierderile cu sarcină și fără sarcină sau valorile stabilite în tabelul I.6.

1.1. Cerințe aplicabile transformatoarelor trifazate de putere medie a căror putere nominală este ≤ 3 150 kVA

Tabelul I.1: Pierderi maxime cu sarcină și fără sarcină (în W) pentru transformatoarele trifazate de putere medie scufundate într-un lichid cu o bobină pentru care Um ≤ 24 kV și cealaltă bobină pentru care Um > 1,1 kV

	Faza 1 (de la 1 iulie 2015)		Faza 2 (de la 1 iulie 2021)	
Putere nominală (kVA)	Pierderi maxime cu sarcină P_k (în wați) (*)	Pierderi maxime fără sarcină P_o (în wați) (*)	Pierderi maxime cu sarcină P_k (în wați) (*)	Pierderi maxime fără sarcină P_o (în wați) (*)
≤ 25	C_k (900)	A_o (70)	A_k (600)	A_o – 10 % (63)
50	C_k (1 100)	A_o (90)	A_k (750)	A_o – 10 % (81)
100	C_k (1 750)	A_o (145)	A_k (1 250)	A_o – 10 % (130)
160	C_k (2 350)	A_o (210)	A_k (1 750)	A_o – 10 % (189)
250	C_k (3 250)	A_o (300)	A_k (2 350)	A_o – 10 % (270)
315	C_k (3 900)	A_o (360)	A_k (2 800)	A_o – 10 % (324)
400	C_k (4 600)	A_o (430)	A_k (3 250)	A_o – 10 % (387)
500	C_k (5 500)	A_o (510)	A_k (3 900)	A_o – 10 % (459)
630	C_k (6 500)	A_o (600)	A_k (4 600)	A_o – 10 % (540)
800	C_k (8 400)	A_o (650)	A_k (6 000)	A_o – 10 % (585)
1 000	C_k (10 500)	A_o (770)	A_k (7 600)	A_o – 10 % (693)
1 250	B_k (11 000)	A_o (950)	A_k (9 500)	A_o – 10 % (855)
1 600	B_k (14 000)	A_o (1 200)	A_k (12 000)	A_o – 10 % (1080)
2 000	B_k (18 000)	A_o (1 450)	A_k (15 000)	A_o – 10 % (1 305)
2 500	B_k (22 000)	A_o (1 750)	A_k (18 500)	A_o – 10 % (1 575)
3 150	B_k (27 500)	A_o (2 200)	A_k (23 000)	A_o – 10 % (1 980)

(*) Pierderile maxime pentru puterile nominale în kVA care nu corespund unei valori indicate în tabelul I.1 sunt determinate prin interpolare lineară.

Tabelul I.2: Valori maxime ale pierderilor cu sarcină și fără sarcină (în W) pentru transformatoarele trifazate de putere medie de tip uscat cu o bobină pentru care Um ≤ 24 kV și cealaltă bobină pentru care Um > 1,1 kV.

	Faza 1 (de la 1 iulie 2015)		Faza 2 (de la 1 iulie 2021)	
Putere nominală (kVA)	Pierderi maxime cu sarcină P_k (în wați) (*)	Pierderi maxime fără sarcină P_o (în wați) (*)	Pierderi maxime cu sarcină P_k (în wați) (*)	Pierderi maxime fără sarcină P_o (în wați) (*)
≤ 50	B_k (1 700)	A_o (200)	A_k (1 500)	A_o – 10 % (180)
100	B_k (2 050)	A_o (280)	A_k (1 800)	A_o – 10 % (252)
160	B_k (2 900)	A_o (400)	A_k (2 600)	A_o – 10 % (360)
250	B_k (3 800)	A_o (520)	A_k (3 400)	A_o – 10 % (468)
400	B_k (5 500)	A_o (750)	A_k (4 500)	A_o – 10 % (675)
630	B_k (7 600)	A_o (1 100)	A_k (7 100)	A_o – 10 % (990)
800	A_k (8 000)	A_o (1 300)	A_k (8 000)	A_o – 10 % (1 170)
1 000	A_k (9 000)	A_o (1 550)	A_k (9 000)	A_o – 10 % (1 395)
1 250	A_k (11 000)	A_o (1 800)	A_k (11 000)	A_o – 10 % (1 620)
1 600	A_k (13 000)	A_o (2 200)	A_k (13 000)	A_o – 10 % (1 980)
2 000	A_k (16 000)	A_o (2 600)	A_k (16 000)	A_o – 10 % (2 340)
2 500	A_k (19 000)	A_o (3 100)	A_k (19 000)	A_o – 10 % (2 790)
3 150	A_k (22 000)	A_o (3 800)	A_k (22 000)	A_o – 10 % (3 420)

(*) Pierderile maxime pentru puterile nominale în kVA care nu corespund unei valori indicate în tabelul I.2 se obțin prin interpolare lineară.

Tabelul I.3: Corecția pierderilor cu sarcină și fără sarcină, în prezența altor combinații de tensiuni de bobinaj sau în caz de dublă tensiune în una sau ambele bobine (puterea nominală ≤ 3 150 kVA)

O bobină cu U_m ≤ 24 kV și cealaltă cu U_m > 1,1 kV	Nivelul maxim de pierderi admisibile în tabelele I.1 și I.2 este mărit cu 10 % pentru pierderile fără sarcină și cu 10 % pentru pierderile cu sarcină
O bobină cu U_m = 36 kV și cealaltă cu U_m ≤ 1,1 kV	Nivelul maxim de pierderi admisibile în tabelele I.1 și I.2 este mărit cu 15 % pentru pierderile fără sarcină și cu 10 % pentru pierderile cu sarcină
O bobină cu U_m = 36 kV și cealaltă cu U_m > 1,1 kV	Nivelul maxim de pierderi admisibile indicat în tabelele I.1 și I.2 este mărit cu 20 % pentru pierderile fără sarcină și cu 15 % pentru pierderile cu sarcină

În caz de dublă tensiune pe o bobină	În cazul transformatoarelor cu o bobină de tensiune înaltă și două tensiuni disponibile de la o bobină cu priză de joasă tensiune, pierderile se calculează pe baza tensiunii celei mai înalte a bobinei cu joasă tensiune și rămân conforme cu nivelul maxim de pierderi admisibile indicat în tabelele I.1 și I.2. La acest tip de transformatoare, puterea maximă disponibilă în bobina de joasă tensiune a cărei tensiune este cea mai mică se limitează la 0,85 % din puterea nominală atribuită bobinei de joasă tensiune la tensiunea sa cea mai înaltă.
	În cazul unor transformatoare cu o bobină de tensiune joasă cu două tensiuni disponibile de la o bobină cu tensiune înaltă cu priză, pierderile se calculează pe baza tensiunii mai înalte ale bobinei de înaltă tensiune și sunt în conformitate cu nivelul maxim de pierderi admisibile indicate în tabelele I.1 și I.2. La acest tip de transformatoare, puterea maximă disponibilă în bobina de înaltă tensiune a cărei tensiune este mai mică se limitează la 0,85 % din puterea nominală atribuită bobinei de tensiune înaltă la tensiunea sa mai înaltă.
	Dacă întreaga putere nominală este disponibilă indiferent de combinația de tensiuni, nivelul de pierderi indicat în tabelele I.1 și I.2 poate fi mărit cu 15 % pentru pierderile fără sarcină și cu 10 % pentru pierderile cu sarcină.
În caz de dublă tensiune pe ambele bobine	Nivelul maxim de pierderi admisibile în tabelele I.1 și I.2 poate fi mărit cu 20 % pentru pierderile fără sarcină și cu 20 % pentru pierderile cu sarcină la transformatoarele cu dublă tensiune pe ambele bobine. Nivelul pierderilor este indicat pentru puterea nominală cea mai mare și pornind de la principiul că puterea nominală este aceeași, indiferent de combinația de tensiuni.

1.2. **Cerințe aplicabile transformatoarelor trifazate de putere medie a căror putere nominală este > 3 150 kVA**

Tabelul I.4: Valori minime ale indicelui de eficacitate maximă (PEI) pentru transformatoarele de putere medie scufundate într-un lichid

Putere nominală (kVA)	Faza 1 (1 iulie 2015)	Faza 2 (1 iulie 2021)
	Valoarea minimă a indicelui de eficacitate maximă (%)	
3 150 < Sr ≤ 4 000	99,465	99,532
5 000	99,483	99,548
6 300	99,510	99,571
8 000	99,535	99,593
10 000	99,560	99,615
12 500	99,588	99,640
16 000	99,615	99,663
20 000	99,639	99,684
25 000	99,657	99,700
31 500	99,671	99,712
40 000	99,684	99,724

Valorile minime ale PEI pentru puterile nominale în kVA care nu corespund unei valori indicate în tabelul I.4 se calculează prin interpolare lineară.

Tabelul I.5: Valori minime ale indicelui de eficacitate maximă (PEI) pentru transformatoarele de putere medie de tip uscat

Putere nominală (kVA)	Faza 1 (1 iulie 2015)	Faza 2 (1 iulie 2021)
	Valoarea minimă a indicelui de eficacitate maximă (%)	
3 150 < Sr ≤ 4 000	99,348	99,382
5 000	99,354	99,387
6 300	99,356	99,389
8 000	99,357	99,390
≥ 10 000	99,357	99,390

Valorile minime ale PEI pentru puterile nominale în kVA care nu corespund unei valori indicate în tabelul I.5 se calculează prin interpolare lineară

1.3. **Cerințe aplicabile transformatoarelor de putere medie cu putere nominală ≤ 3 150 kVa echipate cu legături la prize adecvate pentru funcționarea în timpul alimentării sau în scopul adaptării tensiunii în sarcină. În această categorie sunt incluse transformatoarele de distribuție regulatoare de tensiune**

Nivelurile maxime admisibile ale pierderilor prevăzute în tabelele I.1 și I.2 pot fi majorate cu 20 % pentru pierderi fără sarcină și cu 5 % pentru pierderi cu sarcină în faza 1 și cu 10 % pentru pierderi fără sarcină, în faza 2.

1.4. **Cerințe aplicabile transformatoarelor de putere medie instalate pe stâlpi**

Nivelurile pierderilor cu sarcină și fără sarcină indicate în tabelele I.1 și I.2 nu se aplică transformatoarelor scufundate într-un lichid instalate pe stâlpi a căror putere nominală se situează între 25 kVA și 315 kVA. Pentru aceste modele specifice de transformatoare de putere medie instalate pe stâlpi, nivelurile maxime de pierderi admisibile sunt prezentate în tabelul I.6.

Tabelul I.6: Pierderi maxime cu sarcină și fără sarcină (în W) pentru transformatoarele de putere medie scufundate într-un lichid instalate pe stâlpi

	Faza 1 (1 iulie 2015)		Faza 2 (1 iulie 2021)	
Putere nominală (kVA)	Pierderi maxime cu sarcină (în wați) (*)	Pierderi maxime fără sarcină (în wați) (*)	Pierderi maxime cu sarcină (în wați) (*)	Pierderi maxime fără sarcină (în wați) (*)
25	C_k (900)	A_o (70)	B_k (725)	A_o (70)
50	C_k (1 100)	A_o (90)	B_k (875)	A_o (90)
100	C_k (1 750)	A_o (145)	B_k (1 475)	A_o (145)
160	C_k + 32 % (3 102)	C_o (300)	C_k + 32 % (3 102)	Co-10 % (270)

	Faza 1 (1 iulie 2015)		Faza 2 (1 iulie 2021)	
Putere nominală (kVA)	Pierderi maxime cu sarcină (în wați) (*)	Pierderi maxime fără sarcină (în wați) (*)	Pierderi maxime cu sarcină (în wați) (*)	Pierderi maxime fără sarcină (în wați) (*)
200	C_k (2 750)	C_o (356)	B_k (2 333)	B_o (310)
250	C_k (3 250)	C_o (425)	B_k (2 750)	B_o (360)
315	C_k (3 900)	C_o (520)	B_k (3 250)	B_o (440)

(*) Nivelul maxim de pierderi admisibile pentru puterile nominale în kVA care nu corespund unei valori indicate în tabelul I.6 se obține prin interpolare lineară.

2. **Cerințe minime de performanță sau de eficacitate energetică pentru transformatoarele de putere mare**

Cerințele minime în materie de eficacitate pentru transformatoarele de putere mare sunt prezentate în tabelele I.7 și I.8.

Tabelul I.7: Cerințe minime privind indicele de eficacitate maximă pentru transformatoarele de putere mare scufundate într-un lichid

Putere nominală (MVA)	Faza 1 (1 iulie 2015)	Faza 2 (1 iulie 2021)
	Valoarea minimă a indicelui de eficacitate maximă (%)	
≤ 4	99,465	99,532
5	99,483	99,548
6,3	99,510	99,571
8	99,535	99,593
10	99,560	99,615
12,5	99,588	99,640
16	99,615	99,663
20	99,639	99,684
25	99,657	99,700
31,5	99,671	99,712
40	99,684	99,724
50	99,696	99,734
63	99,709	99,745
80	99,723	99,758
≥ 100	99,737	99,770

Valorile minime ale PEI pentru puterile nominale în MVA care nu corespund unei valori indicate în tabelul I.7 se calculează prin interpolare liniară.

Tabelul I.8: Cerințe minime privind indicele de eficacitate maximă pentru transformatoarele de putere mare de tip uscat

Putere nominală (MVA)	Faza 1 (1 iulie 2015)	Faza 2 (1 iulie 2021)
	Valoarea minimă a indicelui de eficacitate maximă (%)	
≤ 4	99,158	99,225
5	99,200	99,265
6,3	99,242	99,303
8	99,298	99,356
10	99,330	99,385
12,5	99,370	99,422
16	99,416	99,464
20	99,468	99,513
25	99,521	99,564
31,5	99,551	99,592
40	99,567	99,607
50	99,585	99,623
≥ 63	99,590	99,626

Valorile minime ale PEI pentru puterile nominale în MVA care nu corespund unei valori indicate în tabelul I.8 se calculează prin interpolare liniară.

3. **Cerințe privind informațiile despre produs**

Începând cu data de 1 iulie 2015, următoarele cerințe privind informațiile despre produs pentru transformatoare incluse în domeniul de aplicare al prezentului regulament (articolul 1) se includ în orice documentație referitoare la produs, inclusiv pe site-urile web cu acces liber ale producătorilor:

(a) informațiile privind puterea nominală, pierderile în regim cu sarcină și fără sarcină, precum și puterea electrică a oricărui sistem de răcire necesar în regim fără sarcină;

(b) pentru transformatoarele de putere medie (dacă este cazul) și pentru cele de putere mare, valoarea indicelui de eficacitate maximă și puterea la care aceasta se produce;

(c) pentru transformatoarele cu dublă tensiune, puterea nominală maximă la joasă tensiune, în conformitate cu tabelul I.3;

(d) informațiile privind greutatea ansamblului de componente principale ale unui transformator de putere (inclusiv cel puțin conductorul, natura conductorului și materialul miezului);

(e) pentru transformatoarelor de putere medie instalate pe stâlpi, un afișaj vizibil „numai pentru transformatoarele instalate pe stâlpi".

Informațiile de la literele (a), (c) și (d) se includ, de asemenea, pe plăcuța de identificare a transformatoarelor de putere

4. **Documentația tehnică**

Următoarele informații trebuie incluse în documentația tehnică a transformatoarelor de putere:

(a) numele și adresa producătorului;

(b) identificatorul de model, codul alfanumeric pentru a distinge un model de alte modele ale aceluiași producător;

(c) informațiile solicitate la punctul 3.

În cazul în care (anumite părți din) documentația tehnică se bazează pe (anumite părți din) documentația tehnică a unui alt model, se furnizează identificatorul de model al modelului respectiv și documentația tehnică trebuie să furnizeze detalii cu privire la modul în care informațiile derivă din documentația tehnică a celuilalt model, de exemplu, pe bază de calcule sau extrapolări, inclusiv încercările efectuate de producător la verificarea calculelor sau extrapolărilor efectuate.

ANEXA II

Metode de măsurare și de calcul

Metoda de măsurare

În sensul respectării cerințelor prezentului regulament, măsurătorile se efectuează printr-o procedură de măsurare fiabilă, exactă și reproductibilă, care ia în considerare metodele de măsurare general recunoscute cele mai actuale, inclusiv metodele prezentate în documentele ale căror numere de referință au fost publicate în acest scop în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Metode de calcul

Metoda utilizată pentru calcularea indicelui de eficacitate maximă (PEI) al transformatoarelor de putere mare se bazează pe raportul între puterea aparentă transmisă a unui transformator minus pierderile electrice și puterea aparentă transmisă a transformatorului.

$$PEI = 1 - \frac{2(P_0 + P_{c0})}{S_r \sqrt{\frac{P_0 + P_{c0}}{P_k}}}$$

unde:

P_0 indică măsura pierderilor fără sarcină la tensiunea nominală și la frecvența nominală înregistrate la priza nominală;

P_{c0} indică puterea electrică necesară sistemului de răcire pentru funcționarea fără sarcină;

P_k indică pierderile măsurate la curentul nominal și la frecvența nominală înregistrate la priza nominală, corectate la temperatura de referință;

S_r indică puterea nominală a transformatorului sau a autotransformatorului pe baza căreia se calculează P_k.

ANEXA III

Procedura de verificare

Atunci când efectuează verificările în scopul supravegherii pieței menționate la articolul 3 alineatul (2) din Directiva 2009/125/CE, autoritățile statelor membre aplică următoarea procedură de verificare pentru cerințele stabilite în anexa I:

1. autoritățile din statele membre testează o singură unitate pentru fiecare model;
2. modelul este considerat ca fiind conform cu cerințele aplicabile stabilite în anexa I la prezentul regulament, în cazul în care valorile din documentația tehnică sunt în conformitate cu cerințele prevăzute în anexa I și dacă parametrii măsurați îndeplinesc cerințele stabilite în anexa I în limita toleranțelor de verificare indicate în tabelul din prezenta anexă;
3. în cazul în care nu se obțin rezultatele menționate la punctul 2, se consideră că modelul nu respectă dispozițiile prezentului regulament. În termen de o lună de la luarea deciziei privind neconformitatea modelului, autoritățile statului membru furnizează autorităților celorlalte state membre și Comisiei toate informațiile relevante, inclusiv rezultatele testelor, după caz.

Autoritățile din statele membre trebuie să folosească metodele de măsurare și de calcul stabilite în anexa II.

Ținând cont de limitările de greutate și dimensiune în transportul transformatoarelor de putere medie și mare, autoritățile statelor membre pot decide să efectueze procedura de verificare la sediul producătorilor, înainte ca acestea să fie puse în funcțiune la locul lor final de destinație.

Toleranțele de verificare definite în prezenta anexă se referă numai la verificarea parametrilor măsurați de autoritățile statelor membre și nu trebuie utilizate de producător sau de importator ca toleranțe admise pentru stabilirea valorilor din documentația tehnică.

Tabel

Parametru măsurat	Toleranțe de verificare
Pierderi cu sarcină	Valoarea măsurată nu trebuie să depășească valoarea declarată cu mai mult de 5 %.
Pierderi fără sarcină	Valoarea măsurată nu trebuie să depășească valoarea declarată cu mai mult de 5 %.
Puterea electrică necesară sistemului de răcire pentru funcționarea fără sarcină	Valoarea măsurată nu trebuie să depășească valoarea declarată cu mai mult de 5 %.

ANEXA IV

Criterii indicative de referință

La momentul adoptării prezentului regulament, s-a considerat că cele mai performante tehnologii de pe piață aplicabile transformatoarelor de putere medie sunt următoarele:

(a) transformatoare de putere medie scufundate într-un lichid: A_o – 20 %, A_k – 20 %;

(b) transformatoare de putere medie de tip uscat: A_o – 20 %, A_k – 20 %;

(c) transformatoare de putere medie cu inimă de oțel amorf: A_o – 50 %, A_k – 50 %.

Disponibilitatea de materiale pentru fabricarea transformatoarelor cu inimă de oțel amorf trebuie dezvoltată în continuare, înainte ca aceste valori ale pierderilor să poată fi considerate cerințe minime în viitor.

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) NR. 549/2014 AL COMISIEI

din 21 mai 2014

de stabilire a valorilor forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole („Regulamentul unic OCP") ([1]),

având în vedere Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 al Comisiei din 7 iunie 2011 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului în sectorul fructelor și legumelor și în sectorul fructelor și legumelor procesate ([2]), în special articolul 136 alineatul (1),

întrucât:

(1) Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 prevede, ca urmare a rezultatelor negocierilor comerciale multilaterale din cadrul Rundei Uruguay, criteriile pentru stabilirea de către Comisie a valorilor forfetare de import din țări terțe pentru produsele și perioadele menționate în partea A din anexa XVI la regulamentul respectiv.

(2) Valoarea forfetară de import se calculează în fiecare zi lucrătoare, în conformitate cu articolul 136 alineatul (1) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011, ținând seama de datele zilnice variabile. Prin urmare, prezentul regulament trebuie să intre în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Valorile forfetare de import prevăzute la articolul 136 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 sunt stabilite în anexa la prezentul regulament.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 21 mai 2014.

Pentru Comisie,
pentru președinte
Jerzy PLEWA
Director general pentru agricultură și dezvoltare rurală

([1]) JO L 299, 16.11.2007, p. 1.
([2]) JO L 157, 15.6.2011, p. 1.

ANEXĂ

Valorile forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume

(EUR/100 kg)

Codul NC	Codul țării terțe ([1])	Valoarea forfetară de import
0702 00 00	AL	59,1
	MA	39,6
	MK	58,8
	TR	50,7
	ZZ	52,1
0707 00 05	AL	41,5
	MK	36,1
	TR	124,7
	ZZ	67,4
0709 93 10	TR	115,8
	ZZ	115,8
0805 10 20	EG	44,3
	IL	74,1
	MA	45,2
	TR	49,7
	ZA	53,8
	ZZ	53,4
0805 50 10	TR	99,9
	ZA	141,8
	ZZ	120,9
0808 10 80	AR	82,8
	BR	84,5
	CL	97,0
	CN	98,8
	MK	25,2
	NZ	147,1
	US	204,6
	UY	70,3
	ZA	111,9
	ZZ	102,5

([1]) Nomenclatura țărilor stabilită prin Regulamentul (CE) nr. 1833/2006 al Comisiei (JO L 354, 14.12.2006, p. 19). Codul „ZZ” desemnează „alte origini”.

DECIZII

DECIZIA COMISIEI

din 22 februarie 2012

privind ajutorul de stat nr. SA.29608 (C37/10) acordat de Ungaria pentru recapitalizarea FHB Jelzálogbank Nyrt

[notificată cu numărul C(2012) 1021]

(Numai textul în limba engleză este autentic)

(Text cu relevanță pentru SEE)

(2014/296/UE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 108 alineatul (2) primul paragraf,

având în vedere Acordul privind Spațiul Economic European, în special articolul 62 alineatul (1) litera (a),

după ce părțile interesate au fost invitate să își prezinte observațiile în conformitate cu dispozițiile menționate anterior ([1]) și având în vedere observațiile acestora,

întrucât:

I. PROCEDURA

(1) La 25 martie 2009, Ungaria a acordat băncii FHB Jelzálogbank Nyrt (denumită în continuare „FHB" sau „banca") un credit de stat pe termen mediu în valoare de 120 de miliarde de forinți (HUF) [aproximativ 410 ([2]) milioane EUR] în cadrul schemei de consolidare a lichidităților pentru băncile ungare, aprobată de Comisie la 14 ianuarie 2010 ([3]). La 31 martie 2009, autoritățile ungare au recapitalizat FHB cu suma de 30 de miliarde HUF (aproximativ 100 de milioane EUR) sub formă de acțiuni preferențiale nou-emise cu dividende speciale, plus o acțiune cu drept de vot, acordată la 31 martie 2009 în cadrul schemei de garantare și recapitalizare aprobate de Comisie ([4]).

(2) Prin scrisorile din 3 aprilie, 13 mai, 14 iulie și 11 septembrie 2009, Comisia a solicitat informații de la autoritățile ungare cu privire la condițiile recapitalizării. Autoritățile ungare au răspuns prin scrisorile din 24 aprilie, 2 iunie, 12 august și 9 octombrie 2009.

(3) Din cauza unor îndoieli cu privire la viabilitatea băncii la momentul recapitalizării, Comisia a solicitat Ungariei, la 19 octombrie 2009, să prezinte un plan de restructurare a FHB în conformitate cu Comunicarea Comisiei privind restabilirea viabilității și evaluarea măsurilor de restructurare luate în sectorul financiar, în contextul crizei actuale, în conformitate cu normele privind ajutoarele de stat ([5]) (denumită în continuare „Comunicarea privind restructurarea"). Ungaria a furnizat informații suplimentare la 12 și 19 noiembrie 2009, precum și un proiect de plan de restructurare, la 26 ianuarie 2010.

(4) La 19 februarie 2010, FHB a rambursat statului valoarea totală a recapitalizării.

([1]) JO C 178, 18.6.2011, p. 7.
([2]) Pe baza cursului de schimb EUR/HUF (289,63) din 15 februarie 2012.
([3]) JO C 47, 25.2.2010, p. 16.
([4]) JO C 147, 27.6.2009, p. 2.
([5]) JO C 195, 19.8.2009, p. 9.

(5) Prin scrisorile din 24 și 25 martie 2010, Ungaria a prezentat Comisiei informații suplimentare. FHB a organizat o adunare generală a acționarilor la 21 aprilie 2010, în care a decis cu privire la plata către stat a remunerației pentru recapitalizare, după care Comisia a solicitat informații, prin scrisoarea din data de 22 aprilie 2010.

(6) Comisia a solicitat informații suplimentare prin scrisorile din 2 iunie și, respectiv, 1 octombrie 2010. Autoritățile ungare au furnizat informații suplimentare prin scrisoarea din 11 iunie 2010.

(7) La 15 iunie 2010, Ungaria a prezentat un plan actualizat de restructurare, care a fost completat cu date esențiale suplimentare, prezentate la 30 septembrie 2010.

(8) Autoritățile ungare au transmis informații suplimentare prin scrisorile din 18 iunie, 28 iulie și 5 octombrie 2010 și au informat Comisia, prin scrisoarea din data de 29 octombrie 2010, cu privire la faptul că FHB plătise o remunerație pentru recapitalizare.

(9) La 16 decembrie 2010, Comisia a decis să inițieze procedura prevăzută la articolul 108 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (denumit în continuare „tratatul") cu privire la măsurile de ajutor în favoarea FHB. Ulterior, autoritățile ungare au solicitat Comisiei să modifice decizia respectivă, întrucât unele părți din aceasta s-au dovedit a fi incorecte și neactualizate. Prin urmare, decizia a fost înlocuită cu o nouă decizie din 24 ianuarie 2011 ([1]) (denumită în continuare „decizia de inițiere a procedurii"). Prin scrisoarea din data de 24 ianuarie 2011, Comisia a informat autoritățile ungare că a decis să inițieze procedura prevăzută la articolul 108 alineatul (2) din tratat cu privire la măsura de ajutor în cauză. Decizia Comisiei de a iniția procedura a fost publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* la 18 iunie 2011. Comisia a invitat părțile interesate să își prezinte observațiile cu privire la măsura în cauză.

(10) Prin scrisoarea din data de 2 martie 2011, autoritățile ungare și-au trimis observațiile cu privire la decizia Comisiei din 24 ianuarie 2011 de inițiere a procedurii, demarând o procedură oficială de investigare cu privire la măsura acordată FHB. Observațiile respective au fost completate cu observațiile primite de la FHB prin scrisoarea din data de 11 iulie 2011.

(11) Prin scrisoarea din data de 18 iulie 2011, o parte terță (*Magyar Jelzálogbank Egyesület* — Asociația Ungară a Băncilor Ipotecare) a prezentat Comisiei observațiile sale cu privire la decizia acesteia de a iniția procedura.

(12) Prin scrisoarea din data de 3 octombrie 2011, autoritățile ungare au prezentat o nouă actualizare a planului de restructurare, precum și informații suplimentare privind rambursarea recapitalizării către statul ungar.

(13) La 15 decembrie 2011, FHB și statul ungar au semnat un nou acord, prin care banca s-a angajat să plătească statului remunerația convenită inițial în acordul de recapitalizare.

II. **DESCRIEREA BENEFICIARULUI**

1.1. BENEFICIARUL

(14) FHB a fost înființată de către stat în 1997. Treptat, statul și-a vândut participația la FHB. În 2003, FHB a fost cotată la Bursa de Valori din Budapesta și, în august 2007, statul și-a redus participația majoritară în bancă la puțin peste 4 %.

(15) FHB a fost creată inițial ca bancă de credit ipotecar, obiectivul fiind promovarea utilizării de obligațiuni ipotecare. Aceasta a fost supusă unor reguli stricte cu privire la o activitate restrânsă, la garanții și la supravegherea specifică, astfel încât să garanteze o maximă siguranță a obligațiunilor ipotecare. Inițial, FHB a avut exclusiv dreptul de a acorda credite ipotecare pe termen lung și garanțiile aferente, precum și de a efectua unele tipuri de tranzacții cu derivate pentru a se asigura împotriva riscurilor legate de activitatea de acordare de credite ipotecare. Obligațiunile ipotecare au constituit sursa principală utilizată de bancă pentru a-și finanța activitatea de creditare. De asemenea, banca a refinanțat împrumuturi ipotecare prelungite de alte bănci.

([1]) JO C 178, 8.6.2011, p. 7.

(16) În 2006, FHB a introdus un nou plan strategic pentru a-și extinde activitatea bancară și rețeaua de sucursale, cu scopul de a-și lărgi baza de finanțare și operațională prin pătrunderea pe piața vânzărilor cu amănuntul prin intermediul Băncii Comerciale FHB. De-a lungul timpului, FHB a început să vândă diferite produse de creditare pentru persoane fizice și întreprinderi și, de asemenea, a oferit servicii în domeniul administrării de conturi, al acceptării de depozite și al cardurilor, extinzând astfel gama de produse către sfera pasivelor.

(17) FHB este un grup alcătuit dintr-o societate-mamă, FHB Mortgage Bank Co. Plc., și din filialele pe care le deține integral: FHB Commercial Bank Ltd, FHB Service Ltd, FHB Real Estate Ltd și FHB Life Annuity Real Estate Investment Ltd. FHB este activă, în principal, pe piața obligațiunilor ipotecare. Pe această piață, FHB deține o cotă de piață de 23 % (2009) și ocupă locul doi printre cei mai mari actori de pe piața ungară (după OTP Bank cu o cotă de piață de 74 %). FHB deține o cotă de piață de 4,6 % pe piața creditelor ipotecare pentru persoane fizice și 0,6 % pe piața depozitelor pentru persoane fizice.

(18) Atunci când banca a fost recapitalizată, în martie 2009, bilanțul său total s-a ridicat la 746,2 miliarde HUF. La aceeași dată, rata de adecvare a capitalului băncii (denumită în continuare „RACB") s-a ridicat la 10,5 %. Injecția de capital de la stat a crescut rata de adecvare a capitalului băncii FHB la 16,1 % la sfârșitul anului 2009 (calculată conform normelor contabile ungare).

1.2. CONTEXT

(19) Ungaria este unul dintre statele membre cel mai grav afectate de criza financiară. Anii în care s-au efectuat în exces cheltuieli din bugetul de stat și explozia creditelor pentru construcții și pentru consum au dat naștere la dezechilibre grave în economie, chiar înainte de criză. Prevalența creditelor pentru locuințe exprimate în euro și în franci elvețieni, precum și menținerea dependenței de finanțarea externă, au vulnerabilizat puternic țara și sectorul bancar al acesteia față de fluctuațiile valorii forintului ungar, care s-a fragilizat semnificativ în timpul crizei.

(20) Criza financiară a afectat în așa măsură Ungaria încât, în noiembrie 2008, Fondul Monetar Internațional (denumit în continuare „FMI"), Uniunea Europeană (denumită în continuare „UE") și Banca Mondială au trebuit să acorde Ungariei împrumuturi de urgență pentru calmarea tensiunilor pe piețele financiare ale țării.

(21) Ca răspuns la perturbările grave survenite în economia ungară cauzate de criză, guvernul ungar a introdus o serie de măsuri care vizează sprijinirea sectorului financiar, finanțate printr-un pachet comun acordat de UE/FMI/Banca Mondială. Măsurile au inclus o schemă de sprijin pentru consolidarea lichidității și o schemă de garantare și de recapitalizare.

(22) Schema de sprijin pentru consolidarea lichidității (denumită în continuare „schema pentru lichidități"), prevăzută în Legea privind finanțele publice din Ungaria prevede lichidități sub formă de împrumuturi pentru instituțiile financiare. Aceasta a fost aprobată de Comisie la 14 ianuarie 2009 ([1]) și ulterior a fost prelungită de mai multe ori, cel mai recent până la 31 decembrie 2011 ([2]).

(23) Prin decizia din 12 februarie 2009 ([3]), Comisia a aprobat schema de garantare și de recapitalizare prezentată de Ungaria. În conformitate cu schema, statul ungar putea subscrie acțiuni preferențiale, care sunt considerate capital de rangul 1 în bănci. Recapitalizarea, ca parte a schemei, a fost prelungită de mai multe ori, cel mai recent până la 31 decembrie 2011.

(24) În conformitate cu schema de garantare și de recapitalizare, în cazul în care recapitalizarea depășește 2 % din activele ponderate în funcție de risc ale unei bănci (denumite în continuare „APR"), autoritățile ungare trebuie, în primul rând, să informeze Comisia și să prezinte o evaluare detaliată privind motivele pentru care consideră că o astfel de bancă ar trebui considerată în continuare drept o instituție fundamental solidă. În cazul în care Comisia nu acceptă evaluarea băncii, conform căreia aceasta este fundamental solidă, recapitalizarea mai poate avea loc, dar remunerarea trebuie să fie majorată, astfel încât să reflecte riscul mai ridicat, iar Comisiei trebuie să i se prezinte un plan de restructurare, în termen de șase luni de la recapitalizare.

Cauzele dificultăților FHB

(25) Ungaria a fost grav afectată de criza financiară care, împreună cu alte probleme interne în sectorul bancar, a agravat situația băncilor ungare.

([1]) JO C 47, 25.2.2010, p. 16.
([2]) JO C 236, 12.8.2011, p. 1.
([3]) JO C 147, 27.6.2009, p. 2.

(26) FHB a solicitat sprijin din partea statului, întrucât, spre deosebire de multe alte bănci ungare, nu avea o societate-mamă în zona euro și, prin urmare, nu a putut obține o finanțare ieftină de la Banca Centrală Europeană (denumită în continuare „BCE"). Facilitățile BCE, inclusiv diverse facilități de răscumpărare (*repo*), au fost disponibile în zona euro începând din toamna anului 2008. Banca Națională a Ungariei a creat o facilitate la începutul anului 2010, dar aceasta nu a făcut decât să crească accesul la finanțare în HUF și nu la finanțare în EUR care, în conformitate cu FHB, a fost esențială în perioada cea mai grea a crizei ([1]).

(27) Potrivit autorităților ungare, recapitalizarea FHB a fost necesară pentru a se asigura solvabilitatea băncii și a se contracara dificultățile în materie de lichiditate cu care s-a confruntat întregul sector bancar din Ungaria.

III. **DESCRIEREA MĂSURILOR DE AJUTOR**

(28) Măsurile de ajutor acordate de Ungaria băncii FHB, descrise în decizia Comisiei din 24 ianuarie 2011 de inițiere a procedurii, constau:

— într-un împrumut de la stat pe termen mediu în cadrul unei scheme pentru lichidități de 120 de miliarde HUF (aproximativ 410 milioane EUR) acordat la 25 martie 2009, cu scadența la 11 noiembrie 2012;

— într-o recapitalizare de 30 de miliarde HUF (aproximativ 100 de milioane EUR) sub formă de acțiuni preferențiale nou-emise cu dividende speciale, plus o acțiune cu drept de vot, acordată la 31 martie 2009 în cadrul schemei de garantare și de recapitalizare.

(29) Un acord de recapitalizare între Ungaria și FHB a stabilit formula pentru calcularea ratei de remunerare a statului pentru acțiuni la 10,49 %, care este conformă cu rata de remunerare pentru băncile fundamental solide stabilită în schema de garantare și de recapitalizare, care se va plăti sub formă de dividende. Recapitalizarea s-a ridicat la 9 % din activele ponderate în funcție de risc ale FHB, depășind pragul de 2 % stabilit în schema de garantare și de recapitalizare, conform căreia instituțiile beneficiare pot fi considerate fundamental solide. Dat fiind că măsura nu a fost notificată Comisiei înainte de punerea în aplicare, Comisia nu a avut posibilitatea să verifice dacă banca ar fi trebuit să fie considerată fundamental solidă, în baza schemei de garantare și de recapitalizare. În cazul în care beneficiarul nu este considerat viabil în baza schemei de garantare și de recapitalizare, este necesar un plan de restructurare, iar rata de remunerare trebuie să reflecte un nivel de risc mai ridicat al băncii și să fie mai mare decât rata de remunerare a unei bănci fundamental solide.

(30) În ciuda dificultăților întâmpinate, banca a reușit să reziste în perioada analizată: aceasta a deținut o poziție puternică a capitalului (RACB de 10,5 % în martie 2009) și ratingul Baa3 acordat de Moody's Investors Service (denumită în continuare „Moody's") a plasat-o în continuare în categoria băncilor de investiții. În februarie 2010, la mai puțin de nouă luni de la recapitalizare, banca a răscumpărat acțiunile preferențiale cu dividende speciale deținute de stat.

(31) Banca a decis să ramburseze recapitalizarea pe baza unei RACB revizuite, consolidate, actuale și estimate, ținând seama de previziunile macroeconomice utilizate în planificarea din 2010, precum și de informațiile privind volumele, soldurile și riscurile preconizate, astfel cum rezultă din planul financiar din 2010 al băncii. Reexaminarea acestor elemente a dus la concluzia că, în pofida crizei financiare globale, situația băncii până la sfârșitul anului a fost în mod considerabil mai bună decât se aștepta la momentul acordului cu statul ungar privind recapitalizarea băncii la începutul anului 2009.

(32) FHB a rambursat statului recapitalizarea promită de la stat și nu a plătit acestuia nicio remunerație, ceea ce a fost o încălcare a acordului de recapitalizare ([2]). Cu toate acestea, banca a considerat că acțiunile preferențiale cu dividende speciale deținute de stat nu se calificau în mod automat pentru plata dividendelor, iar caracterul lor preferențial însemna doar că banca trebuia să plătească statului dividendele declarate, înainte de a plăti dividende la acțiunile obișnuite. Dat fiind că acționarii, în ansamblu, nu au primit niciun fel de dividende pentru perioada în care statul a deținut acțiunile preferențiale cu dividende speciale, banca a considerat că nu avea nicio obligație de a plăti dividende preferențiale. În plus, FHB a susținut că, în orice caz, statul nu mai deținea acțiuni preferențiale cu dividende speciale atunci când dividendele au fost stabilite pentru exercițiul 2009, având în vedere faptul că banca răscumpărase deja acțiunile.

([1]) Pentru o explicație mai detaliată a dificultăților FHB, a se vedea considerentul 39 și următoarele din decizia de inițiere a procedurii din 24 ianuarie 2011.

([2]) A se vedea considerentul 28 de mai sus, a doua liniuță.

(33) FHB a informat Comisia că participase la testul de rezistență organizat la nivelul UE în 2010, coordonat de Comitetul supraveghetorilor băncilor europene, în cooperare cu BCE și cu Autoritatea de supraveghere financiară a Ungariei. Testul de rezistență s-a axat pe rata de adecvare a capitalului, și mai puțin pe riscurile de lichiditate. Rezultatele testului, efectuat pe baza cifrelor consolidate la sfârșitul exercițiului 2009, au evidențiat o zonă tampon de [peste 50] (*) de milioane EUR de capital de rangul 1 comparativ cu pragul de 6 % al ratei de adecvare a capitalului de rangul 1 pentru FHB.

(34) Prin Legea CX din anul 2010 privind modificarea anumitor legi privind economia și finanțele (denumită în continuare „Legea CX din 2010"), care a intrat în vigoare la data de 21 august 2010, Ungaria a modificat legea CIV din 2008 privind stabilitatea sistemului financiar intermediar (denumită în continuare „Legea privind stabilizarea"). Legea CX din 2010 a instituit retroactiv un drept juridic pentru statul ungar de a solicita de la FHB remunerația legată de recapitalizare, chiar dacă statul ungar nu mai era acționar la momentul în care a avut loc adunarea acționarilor FHB în care s-a decis plata dividendelor.

(35) La 28 octombrie 2010, statul ungar și FHB au semnat un acord, conform căruia FHB trebuia să plătească statului ungar o remunerație de 890 de milioane HUF aferentă recapitalizării, majorată cu dobânda de penalizare de 11 726 786 HUF.

(36) Conform autorităților ungare, nivelul remunerației ar fi fost determinat pe baza condițiilor prevăzute în schema privind lichiditățile. Autoritățile ungare au susținut că recapitalizarea a fost acordată din aceeași sursă de finanțare ca și sprijinul de consolidare a lichidităților, acordat sub forma unui credit și, din aceste motive, remunerația datorată în legătură cu recapitalizarea și cu sprijinul pentru consolidarea lichidității ar fi trebuit să fie aceeași. Capitalul a fost pus la dispoziția FHB la 6 mai 2009, fiind rambursat la 19 februarie 2010. Rata dobânzii aplicate în cele din urmă a fost aceeași cu rata dobânzii plătite pentru împrumutul de aproximativ 400 de milioane EUR. Conform informațiilor furnizate de Ungaria, media lunară a ratei dobânzii rezultate se ridica la 3,79 %-4,08 %; valoarea reală a fost calculată pe o bază săptămânală. Conform informațiilor furnizate de autoritățile ungare, suma totală a remunerației, 890 de milioane HUF, a fost plătită la sfârșitul anului 2010.

(37) Dobânzile de penalizare au fost percepute în conformitate cu rata de referință din Ungaria, de 5,97 %, astfel cum a fost publicată de Comisie ([1]), majorată cu 100 de puncte de bază. Dobânda de penalizare a fost calculată pentru perioada cuprinsă între 21 august 2010 atunci când a intrat în vigoare Legea privind stabilizarea modificată, până la 28 octombrie 2010, când a fost semnat acordul.

(38) La 15 decembrie 2011, statul ungar și FHB au încheiat un nou acord prin care banca a acceptat să plătească statului o sumă totală de 10,49 % din totalul recapitalizării (și anume, suma totală de plată de 2 491 742 552 HUF). În temeiul acestui nou acord, FHB s-a angajat să plătească statului, până la 31 decembrie 2011, o sumă suplimentară în valoare de 1 601 742 552 HUF, calculată ca diferența dintre remunerația totală în valoare de 890 de milioane HUF, menționată la considerentul 36, și suma plătită la 28 octombrie 2010.

IV. **PLANUL DE RESTRUCTURARE**

(39) La 30 septembrie 2010, Ungaria a prezentat Comisiei un plan de restructurare actualizat pentru FHB. Prin scrisoarea din data de 3 octombrie 2011 au fost transmise Comisiei informații suplimentare cu privire la planul de restructurare. Aspectele principale ale planului de restructurare au fost descrise deja în decizia Comisiei de inițiere a procedurii. La 3 octombrie 2011 au fost prezentate elemente suplimentare, descrise în secțiunile 4.1-4.3.

(*) Informații confidențiale

([1]) JO C 14, 19.1.2008, p. 6 și „ratele de bază (din 1.7.2008, UE-27), calculate în conformitate cu Comunicarea Comisiei din 19.1.2008", disponibile la http://ec.europa.eu/competition/state_aid/legislation/reference_rates.html

4.1. VIABILITATE

(40) În 2010, mediul economic internațional și național era foarte dificil, deși au existat semne de ameliorare. În 2010, rentabilitatea sectorului bancar din Ungaria a fost cu mult inferioară celei din anul precedent. În temeiul Legii XC din 2010, care a intrat în vigoare la 13 august 2010, guvernul ungar a introdus un impozit special, pe care trebuiau să îl plătească organizațiile financiare, în valoare totală de 187 miliarde HUF, suportat, în principal, de către instituțiile de credit.

(41) Cererea de credite a clienților persoane fizice a scăzut drastic în 2010; în același timp, oferta a fost diminuată din cauza evoluției nefavorabile a mediului de reglementare și a condițiilor pieței. De asemenea, a avut de suferit creditarea pentru mediul de afaceri, în general, deși unele bănci — inclusiv FHB — și-au extins activitățile legate de întreprinderi.

(42) Evenimentul cel mai important privind atât operațiunile, cât și rezultatele financiare ale FHB, a fost achiziționarea Allianz Commercial Bank Ltd (denumită în continuare „Allianz Bank"), precum și Acordul de cooperare strategică pe termen lung dintre Allianz Hungaria Insurance Co. Ltd. (denumită în continuare „Allianz Hungaria Insurance") și FHB. Achiziția a fost încheiată la 30 septembrie 2010. În același timp, FHB a lansat un proiect de integrare care viza fuziunea Allianz Bank cu Banca Comercială FHB, raționalizarea și optimizarea operațiunilor întregului grup (rețeaua de sucursale, canalele de distribuție, gama de produse, operațiunile IT, structura de organizare și resursele umane etc.).

(43) Achiziția a avut efecte pozitive asupra profitului net al grupului FHB în 2010. Veniturile excepționale legate de achiziție au compensat impactul negativ al impozitului bancar special, diminuarea portofoliului de credite și creșterea costului de finanțare. Profitul total obținut de FHB în anul 2010 s-a ridicat la 11,2 miliarde HUF, reprezentând o creștere de 58,9 % comparativ cu anul 2009.

(44) Ca urmare a achiziționării Allianz Bank, numărul de conturi bancare pentru persoane fizice și juridice deschise la FHB a crescut în mod semnificativ, de la […] în decembrie 2009, la […] în decembrie 2010 (+ […] %). Cu toate acestea, din cauza numărului mare de conturi latente, valoarea depozitelor nu a crescut proporțional, dar a crescut de la […] miliarde HUF în decembrie 2009 la […] miliarde HUF în decembrie 2010 (+ […] %). Cota de piață a FHB pe piețele depozitelor pentru persoane fizice și pentru întreprinderi a crescut de la […] %, la […] % și de la […] % la […] %. Astfel, achiziționarea Allianz Bank a crescut ponderea depozitelor în diferitele surse de finanțare a FHB și a redus totalul obligațiunilor ipotecare de la […] miliarde HUF în 2010 la […] miliarde HUF în 2011.

(45) Conform previziunilor FHB, întemeiate pe bilanțul consolidat estimat și pe contul de profit și pierdere din 2011, rata de adecvare a capitalului băncii trebuia să fie de aproximativ […] % în decembrie 2011. Această previziune ține seama de plata suplimentară care trebuia virată statului ungar în legătură cu recapitalizarea din martie 2009, efectuată la 15 decembrie 2011, de comun acord cu statul ungar.

4.2. PARTAJAREA SARCINII

(46) În octombrie 2010, FHB a plătit, în schimbul recapitalizării de 30 de miliarde HUF, o remunerație în valoare de 890 de milioane HUF. Rata dobânzii aplicate inițial era aceeași cu cea aplicată împrumutului de 120 de miliarde HUF, adică o medie lunară situată între 3,79 % și 4,08 %.

(47) În conformitate cu noul acord semnat la 15 decembrie 2011 între FHB și statul ungar, banca s-a angajat să plătească statului o remunerație totală de 2 491 742 552 HUF reprezentând 10,49 % din suma totală a recapitalizării, astfel cum se convenise inițial între bancă și stat în acordul de recapitalizare.

4.3. MĂSURI DE LIMITARE A DENATURĂRII CONCURENȚEI

(48) Informațiile suplimentare transmise în octombrie 2011 nu au abordat în mod expres denaturările concurenței. Cu toate acestea, ele subliniau faptul că, în pofida achiziționării Allianz Bank, cota de piață a FHB în ceea ce privește depozitele persoanelor fizice și depozitele persoanelor juridice rămânea la un nivel scăzut (la [0,7 %-1,3 %] și, respectiv, la [0,4 %-0,95 %] la 31 decembrie 2010 și [0,65 %-1,3 %] și, respectiv, la [1 %-1,35 %] la 30 iunie 2011).

V. **MOTIVELE PE CARE SE ÎNTEMEIAZĂ INIȚIEREA PROCEDURII OFICIALE**

(49) Comisia a inițiat procedura oficială de investigare, întrucât a considerat că principalele ipoteze pe care se baza planul de restructurare și previziunile de afaceri ale FHB nu erau justificate suficient și nu țineau seama de achiziționarea recentă de către FHB a companiei Allianz Bank. În plus, Comisia și-a exprimat, de asemenea, îndoielile cu privire la viabilitatea pe termen lung a FHB, având în vedere expunerea puternică a acesteia la finanțarea interbancară și la piața imobiliară din Ungaria.

(50) În plus, având în vedere nivelul scăzut al remunerației plătite statului în octombrie 2010 în legătură cu suma reprezentând recapitalizarea (corespunzătoare unei rate medii a dobânzii de 3,79 %-4,08 %, astfel cum se prevede în schema privind lichiditățile), Comisia și-a exprimat, de asemenea, îndoielile cu privire la faptul că era suficientă contribuția proprie a băncii la efortul său de restructurare. Achiziționarea de către FHB a companiei Allianz Bank și acordul cu Allianz Hungaria Insurance a dat naștere, de asemenea, la îndoieli cu privire la măsura în care ajutorul a fost limitat la suma minimă necesară.

(51) În fine, Comisia a considerat, de asemenea, că autoritățile ungare nu au demonstrat că au fost luate măsuri suficiente pentru limitarea denaturării concurenței cauzate pieței de ajutorul de care a beneficiat FHB, în special din perspectiva strategiei sale de extindere, a achiziționării recente a Allianz Bank, precum și a nivelului scăzut al remunerației plătite statului în legătură cu recapitalizarea.

VI. **OBSERVAȚIILE PĂRȚILOR INTERESATE**

(52) La 18 iulie 2011, Comisia a primit observații din partea Asociației Ungară a Băncilor Ipotecare (denumită în continuare „Asociația"). În observațiile sale, Asociația a reamintit amploarea crizei care a lovit economia și sectorul bancar din Ungaria în 20082009 și a subliniat faptul că recapitalizarea FHB a avut loc ca urmare a contextului macroeconomic, grav afectat de criză. Intervenția statului în favoarea FHB a avut rolul de a atenua unele riscuri grave care amenințau sectorul creditului ipotecar din Ungaria și piața obligațiunilor ipotecare. Într-adevăr, ca urmare a vulnerabilității la fluctuația cursului valutar, consolidarea francului elvețian față de forintul ungar, scăderea veniturilor consumatorilor și creșterea șomajului, s-a produs o degradare rapidă și severă a calității portofoliului de credite ipotecare, precum și o creștere a numărului de „credite neperformante" și, la nivelul băncilor, diminuarea posibilităților de finanțare. Acest lucru a fost valabil, în special, în cazul FHB, care se finanțează de pe piața de capital.

VII. **OBSERVAȚII DIN PARTEA STATULUI MEMBRU**

(53) Comisia a primit observații din partea autorităților ungare la 2 martie 2011, la care s-au adăugat observațiile primite de la FHB prin scrisoarea din data de 11 iulie 2011.

7.1. VIABILITATEA

(54) Ca răspuns la îndoielile Comisiei cu privire la pertinența ipotezelor care stau la baza planului de restructurare a băncii, autoritățile ungare au precizat că previziunile financiare se bazau pe ipotezele experților independenți și erau conforme cu informațiile disponibile în acel moment. În ceea ce privește viabilitatea planului de restructurare, acesta nu se deosebea de orice alte planuri sau prognoze financiare realizate de FHB.

(55) Conform autorităților ungare, viabilitatea FHB pe termen lung este asigurată, astfel cum rezultă din faptul că FHB a reușit să obțină fonduri atât de pe piețele monetare, cât și de pe piețele de capital: în 2009, FHB a emis titluri și obligațiuni ipotecare de peste 60 de miliarde HUF și, de asemenea, a obținut împrumuturi de la investitori privați, în valoare totală de […].

(56) În plus, autoritățile ungare precizează că, în ceea ce privește conturile de depozit ale persoanelor fizice, datele arată că poziția FHB pe acest segment a crescut de la […] % la […] % în 2009; previziunea pentru sfârșitul anului 2010 este de […] %. În plus, numărul de conturi pentru persoane fizice, precum și dimensiunea portofoliului acestor conturi a crescut în mod constant și dinamic, în pofida previziunii de piață conform căreia se va înregistra o diminuare a portofoliului. Prin urmare, banca și autoritățile ungare nu consideră drept excesiv de optimiste proiecțiile privind depozitele și conturile persoanelor fizice.

(57) În ceea ce privește poziția FHB la nivelul lichidităților, aceasta poate fi considerată stabilă în mod constant, datorită, printre altele, faptului că banca trebuie să se conformeze cerințelor de lichiditate impuse de către agențiile de rating. Situația lichidităților băncii a rămas stabilă, chiar și în cele mai dificile perioade de criză, fapt confirmat prin scrisoarea din 19 martie 2009 a guvernatorului Băncii Centrale a Ungariei trimisă Ministerului de Finanțe.

(58) În fine, diminuarea calității activelor băncii în timpul crizei a fost cauzată, în principal, de situația macroeconomică a Ungariei, diminuarea veniturilor gospodăriilor, scăderea ratelor de ocupare a forței de muncă și creșterea ratei șomajului, mai degrabă decât de tendința ascendentă a francului elvețian față de forintul ungar. Cu toate că FHB a lansat mai multe programe care vizau abordarea problemelor privind debitorii aflați în dificultate, calitatea portofoliului de credite nu se va îmbunătăți în mod permanent, decât printr-o creștere economică și o îmbunătățire a indicatorilor economici. Proiecțiile economice ale Băncii Centrale a Ungariei și ale guvernului ungar pentru 2011 vizează o creștere a produsului intern brut (denumit în continuare "PIB"), o îmbunătățire treptată a ocupării forței de muncă și o rată a șomajului mai scăzută, ceea ar putea avea, de asemenea, un impact semnificativ asupra portofoliului de credite al FHB.

7.2. PARTAJAREA SARCINII

(59) Autoritățile ungare observă că acordurile FHB cu Allianz Bank și Allianz Hungaria Insurance au fost încheiate după ce FHB s-a achitat în totalitate de datoria față de stat, la 19 februarie 2010, pentru întreaga valoare a acțiunilor emise și a răscumpărat acțiunile emise în timpul recapitalizării. Acordurile FHB cu Allianz au fost încheiate în iunie și în iulie 2010, iar achiziția a avut loc în septembrie 2010. La acea dată, FHB nu deținea niciun fond de la stat. Prin urmare, FHB nu era în măsură să finanțeze achiziționarea din recapitalizarea rambursată în februarie 2010. Analizele preliminare și discuțiile dintre FHB și Allianz au început abia după ce s-a efectuat rambursarea creditului de la stat. Mai mult, prețul de achiziție plătit de FHB pentru Allianz Bank (ținând seama de valoarea acțiunilor de trezorerie) s-a ridicat la aproximativ 3,3 miliarde HUF, în timp ce capitalul propriu al Allianz Bank era de aproape 14 miliarde HUF la 30 septembrie 2010. Astfel, pentru a putea achiziționa Allianz Bank, FHB nu avea nevoie de capital, iar tranzacția nu a redus capitalul propriu al FHB.

(60) În plus, faptul că ajutorul a fost limitat la un minim necesar se reflectă în faptul că rata de adecvare a capitalului băncii FHB, care se ridica la 11,3 % în 2008, a atins ținta RACB de 12 %, aprobată de Comisie în cadrul schemei de garantare și de capital, numai după recapitalizare.

(61) Autoritățile ungare constată, de asemenea, că FHB nu a plătit dividende timp de mai mulți ani la rând și a răscumpărat numai o mică parte din acțiunile sale în raport cu valoarea totală a capitalului acționarului. În consecință, având în vedere că suma reprezentând fondurile restituite proprietarilor și acționarilor a fost redusă în ultimii ani, a fost asigurată o partajare adecvată a sarcinii.

7.3. MĂSURI DE LIMITARE A DENATURĂRII CONCURENȚEI

(62) În plus față de măsurile de limitare a denaturării concurenței menționate de Comisie în decizia sa, autoritățile ungare precizează măsurile suplimentare legate de schema de garantare și de recapitalizare, precum și de acordul de recapitalizare între FHB și statul ungar, astfel:

— statul are drept special de veto cu privire la plățile de dividende și la achiziții ([1]); și

— banca trebuie să introducă unele restricții cu privire la salarizarea, la remunerația și la beneficiile funcționarilor superiori ai băncii până la încetarea interesului statului ungar ([2]).

([1]) A se vedea articolul 13 din Legea privind stabilizarea, punctele 25 și 26 din Decizia nr. 664/2008 a Comisiei și punctul 5 din Acordul de recapitalizare.

([2]) A se vedea articolul 8 alineatul (3) litera (e) din Legea privind stabilizarea, punctul 27 litera (b) din Decizia nr. 664/2008 a Comisiei și punctul 9 din Acordul de recapitalizare.

(63) Autoritățile ungare constată că, în conformitate cu interpretarea pe care o dau normelor privind ajutoarele de stat, aceste măsuri de natură comportamentală și alte măsuri de limitare a denaturării concurenței sunt ori au fost obligatorii pentru FHB atât timp cât statul era acționar al băncii.

(64) În plus față de măsurile menționate anterior, FHB și-a asumat angajamente noi la punctul 3.8 din acordul de recapitalizare, care stabilește că prin recapitalizare se urmărește atingerea următoarelor obiective:

— FHB să efectueze o majorare a capitalului Băncii Comerciale FHB;

— recapitalizarea să contribuie la stabilizarea pieței ungare a titlurilor și creditelor ipotecare și să finanțeze dezvoltarea activității din sfera împrumuturilor pentru persoane fizice și pentru IMM-uri;

— recapitalizarea să aibă rolul de a îmbunătăți stabilitatea FHB și de a consolida prezența activă a băncii pe piața de capital, contribuind astfel la restabilirea încrederii investitorilor;

— FHB să participe la consolidarea segmentelor de piață menționate anterior;

— FHB să își optimizeze propria structură de finanțare (structura pasivelor);

— FHB să își extindă instrumentele necesare pentru a-și proteja capitalul de efectele extreme ale riscurilor la nivel macroeconomic (cursul de schimb).

(65) Contrar îndoielilor exprimate de Comisie, recapitalizarea FHB nu viza denaturarea concurenței prin extinderea activităților Băncii Comerciale FHB. Majorarea capitalului FHB a fost un angajament asumat în cadrul acordului de recapitalizare. Banca FHB și-a păstrat activitatea principală, fiind sprijinită, de asemenea, printr-o majorare de capital de 25 de miliarde HUF, finanțată prin recapitalizare din fonduri de stat. Portofoliul de credite corporative a crescut în mod sistematic, dar a rămas în tendința de creștere pe care o înregistrase anterior.

(66) În opinia autorităților ungare, din cele arătate mai sus rezultă ca nefondată constatarea sumară a Comisiei și afirmația acesteia cu privire la măsurile care vizau limitarea denaturării concurenței ca fiind „foarte limitate". Prin urmare, autoritățile ungare susțin cu insistență că acordul de recapitalizare respectă criteriile prevăzute în Legea privind stabilizarea, precum și în comunicările în domeniu ale Comisiei.

VIII. **EVALUAREA AJUTORULUI**

8.1. EXISTENȚA AJUTORULUI

(67) Comisia a concluzionat deja, în decizia sa din 24 ianuarie 2011 de inițiere a procedurii, că atât recapitalizarea, cât și sprijinul prin aportul de lichidități sub forma unui credit acordat FHB constituie ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) din tratat ([1]). Nici statul ungar, nici FHB nu au prezentat argumente care să infirme această concluzie.

8.2. LEGALITATEA AJUTORULUI

(68) Comisia a stabilit deja în decizia sa de inițiere a procedurii din 24 ianuarie 2011 că recapitalizarea în favoarea FHB nu a respectat condițiile prevăzute de schema de garantare și de recapitalizare. În special, FHB nu a respectat condițiile care trebuie respectate atunci când majorarea de capital depășește 2 % din activele ponderate în funcție de risc ale beneficiarului. Prin urmare, măsura ar fi trebuit să fie notificată separat Comisiei, în conformitate cu condițiile din schema de garantare și de recapitalizare și cu articolul 108 alineatul (3) din tratat.

([1]) A se vedea considerentele 89 și următoarele din decizia de inițiere din 24 ianuarie 2011.

(69) În consecință, Ungaria a pus în aplicare în mod ilegal ajutorul sub formă de recapitalizare în favoarea FHB, încălcând astfel dispozițiile articolului 108 alineatul (3) din tratat.

8.3. CUANTIFICAREA AJUTORULUI

(70) În contextul restructurării FHB, trebuie luate în considerare toate măsurile de ajutor acordate acesteia. Prin urmare, în evaluarea compatibilității trebuie să se ia în considerare atât recapitalizarea printr-o injecție de capital de 30 de miliarde HUF, cât și contribuția la consolidarea lichidităților, sub forma unui împrumut de 120 de miliarde HUF.

8.4. COMPATIBILITATEA AJUTORULUI

8.4.1. **Temeiul juridic**

(71) După cum s-a menționat deja în decizia Comisiei din 24 ianuarie 2011, având în vedere circumstanțele specifice de pe piețele financiare, Comisia consideră că măsurile pot fi examinate în temeiul articolului 107 alineatul (3) litera (b) din tratat, care prevede că „*pot fi considerate compatibile cu piața internă*: […] *ajutoarele destinate* […] *să remedieze perturbări grave ale economiei unui stat membru*". Întrucât prezenta decizie are ca scop evaluarea ajutorului de care a beneficiat FHB și a planului său de restructurare, Comisia consideră că este necesar să își bazeze evaluarea pe comunicările referitoare la aplicarea normelor privind ajutorul de stat în favoarea sectorului financiar în timp de criză ([1]). În special, evaluarea planului de restructurare a băncii se va baza pe Comunicarea privind restructurarea ([2]).

8.4.2. **Compatibilitatea planului de restructurare**

8.4.2.1. *Restabilirea viabilității pe termen lung a întreprinderii*

(72) În decizia de inițiere a procedurii ([3]), Comisia și-a exprimat îndoielile cu privire la fiabilitatea ipotezelor adoptate de FHB în proiecțiile sale financiare. Comisia a observat că planul de restructurare transmis de FHB în septembrie 2010 nu aducea niciun element care să demonstreze viabilitatea ipotezelor. În plus, având în vedere că proiecțiile financiare nu păreau să țină seama de consecințele achiziționării companiei Allianz Bank și de acordul cu Allianz Hungaria Insurance, Comisia nu putea considera că proiecțiile prezentate erau valabile. De asemenea, Comisia a pus sub semnul întrebării afirmația băncii, conform căreia aceasta se baza pe o creștere considerabilă a depozitelor.

(73) În plus, Comisia și-a exprimat preocuparea și cu privire la viabilitatea pe termen lung a băncii, considerând că modelul de afaceri al FHB era vulnerabil la crizele de lichidități din cauza dependenței semnificative a băncii de finanțarea interbancară, precum și din cauza nivelului scăzut al depozitelor. Comisia a considerat că planul de restructurare a băncii, trimis în septembrie 2010, deși se concentra asupra perspectivelor de capital, nu oferea detalii suficiente privind mecanismele de finanțare sustenabilă pe termen lung a băncii.

(74) Pe baza informațiilor suplimentare furnizate în octombrie 2011 cu privire la planul de restructurare a băncii, Comisia remarcă faptul că previziunile financiare cuprinse în planul de restructurare din septembrie 2010 se bazează pe ipoteze realiste și viabile. Noile informații actualizate, inclusiv cele referitoare la achiziționarea companiei Allianz Bank, arată o creștere a depozitelor persoanelor fizice și întreprinderilor ale băncii, provenite din conturile dobândite prin intermediul Allianz Bank. Această achiziție vine în sprijinul ipotezelor privind creșterea depozitelor.

([1]) Comunicarea Comisiei privind aplicarea, începând cu 1 ianuarie 2012, a normelor privind ajutoarele de stat în cazul măsurilor de sprijin în favoarea băncilor, în contextul crizei financiare (JO C 356, 6.12.2011, p. 7).
([2]) Comunicarea Comisiei privind restabilirea viabilității și evaluarea măsurilor de restructurare luate în sectorul financiar, în contextul crizei actuale, în conformitate cu normele privind ajutoarele de stat (JO C 195, 19.8.2009, p. 9).
([3]) A se vedea considerentul 108.

(75) De asemenea, Comisia apreciază drept pozitiv faptul că o creștere a depozitelor contribuie la diversificarea surselor de finanțare ale băncii, la reducerea ponderii relative a obligațiunilor ipotecare în sursele de finanțare și la limitarea dependenței băncii de finanțarea interbancară. Pe baza informațiilor furnizate, cota finanțării interbancare (adică totalul obligațiunilor emise, depozitele din bănci și partea din obligațiunile ipotecare neutilizată pentru refinanțarea împrumuturilor) a scăzut ca procent din pasivul total al băncii, de la [35 %-30 %] la 31 decembrie 2009 la [30 %-25 %] la 31 decembrie 2010. În urma acestei reechilibrări a surselor de finanțare ale băncii în direcția depozitelor, costurile medii ale finanțării (calculate drept cheltuieli cu dobânda raportată la totalul pasivelor) au scăzut de la [7-6,5] puncte de bază la 31 decembrie 2009, la [6-5,5] puncte de bază la 31 decembrie 2010. De asemenea, s-a îmbunătățit rentabilitatea activelor, crescând de la [0,90 %-1 %] în 2009, la [1,05 %-1,10 %] în 2010. Această tendință pozitivă este confirmată în previziunile băncii, conform cărora, în 2014, rentabilitatea activelor se va stabiliza la [1,05 %-1,2 %] în cadrul unui scenariu de bază și la [0,9 %-1,05 %] în cadrul unui scenariu de criză. În 2014, rentabilitatea capitalurilor proprii ar putea atinge [11 %-13 %] în cadrul unui scenariu de bază și [10 %-12 %] în cadrul unui scenariu de criză.

(76) De asemenea, în decizia de inițiere Comisia și-a exprimat îndoiala că măsurile acordate de către autoritățile ungare la momentul respectiv ar fi fost suficiente pentru a se identifica o soluție la expunerea FHB la piața imobiliară din Ungaria, precum și la fluctuațiile negative ale cursului de schimb. Totuși, pe baza informațiilor prezentate de Ungaria la 9 decembrie 2011, Comisia consideră drept un element pozitiv faptul că FHB a luat măsurile necesare pentru a reduce semnificativ participarea sa la piața obligațiunilor ipotecare ([1]). De asemenea, banca și-a crescut considerabil cota de împrumuturi pentru persoane fizice, de la [3 %-5 %] în 2009, la [9 %-11 %] în 2011. Comisia constată, de asemenea, că tranzacția „Allianz Deal" ([2]) a contribuit în mod semnificativ la înregistrarea acestor tendințe pozitive. În ceea ce privește expunerea băncii la fluctuațiile negative ale cursului de schimb, angajamentul FHB de a dezvolta instrumentele necesare pentru a se proteja de impactul extrem al riscurilor aferente cursului de schimb asupra capitalului, Comisia l-a considerat de natură să risipească îndoielile acesteia ([3]), întrucât oferă băncii posibilitatea de a elimina sau, în orice caz, de a limita riscul aferent cursului de schimb cauzat de operațiunile în valută.

(77) Prin urmare, Comisia consideră că noul plan de restructurare, care ia în calcul achiziționarea Allianz Bank, justifică obiectivele concrete stabilite în previziunile financiare ale FHB și contribuie la restabilirea viabilității pe termen lung a băncii.

8.4.2.2. *Contribuția băncii la restructurarea sa (partajarea sarcinii)*

(78) Comisia apreciază drept pozitiv faptul că suma reprezentând recapitalizarea a fost rambursată integral statului, la 19 februarie 2010, prin urmare în mai puțin de un an, și faptul că banca a rambursat acest ajutor din resurse proprii. De asemenea, FHB a utilizat fondurile proprii pentru a plăti patru tranșe din împrumutul de stat pe termen mediu, cu scadențe la 11 februarie 2011, 11 mai 2011, 11 august 2011 și 11 noiembrie 2011.

8.4.2.3. *Limitarea costurilor de restructurare, remunerația*

(79) Comisia apreciază faptul că suma aferentă recapitalizării a fost rambursată anticipat statului. În plus, achiziționarea Allianz Bank de către FHB îmbunătățește profilul de lichidități al băncii, sporind nivelul sumelor din depozitele persoanelor fizice și ale întreprinderilor. Prin urmare, această achiziție constituie un aspect important al planului de afaceri al băncii și contribuie la rentabilitatea acesteia pe termen lung. În consecință, nu se poate considera că ajutorul acordat băncii FHB a fost utilizat pentru ca aceasta să își dezvolte activitățile în noi domenii de afaceri, întrucât atât Allianz Bank, cât și FHB funcționează pe aceleași piețe bancare pentru persoane fizice și pentru întreprinderi. Prin urmare, Comisia consideră că achiziționarea Allianz Bank Ltd de către FHB este o măsură adecvată pentru menținerea viabilității pe termen lung a băncii.

(80) În plus, Comisia constată că informațiile furnizate de către autoritățile ungare înlătură îndoielile exprimate de Comisie în decizia din 24 ianuarie 2011 de inițiere a procedurii, și anume dacă achiziționarea Allianz Bank s-a realizat într-o mare măsură din fonduri de stat. Achiziționarea Allianz Bank s-a realizat la 30 septembrie 2010,

([1]) Începând cu data de 30 iunie 2011, pasivele băncii rezultate din obligațiuni ipotecare au scăzut la [365 de miliarde HUF-350 de miliarde HUF] (de la [435 de miliarde HUF-445 de miliarde HUF] la sfârșitul anului 2009) pentru un bilanț total de [835 de miliarde HUF-845 de miliarde HUF] în iunie 2011 (în comparație cu [800 de miliarde HUF-810 miliarde HUF] la sfârșitul anului 2009), în timp ce, în aceeași perioadă, valoarea depozitelor a crescut (de la [60 de miliarde HUF-65 de miliarde HUF] în 2009 la [124 de miliarde HUF-130 de miliarde HUF] în 2011).

([2]) „Allianz Deal" se referă la achiziționarea Allianz Bank și la fuziunea dintre Allianz Bank și FHB, precum și la acordul de cooperare strategică încheiat cu Allianz Hungary Insurance Co. Ltd.

([3]) A se vedea considerentul 64, a șasea liniuță.

după rambursarea către stat, la 19 februarie 2010, a sumei reprezentând recapitalizarea. În ceea ce privește sumele restante din împrumutul datorat statului, Comisia constată cu satisfacție faptul că banca a achitat deja, începând din februarie 2011, patru tranșe din împrumut ([1]). Comisia nu și-a modificat evaluarea în contextul „absenței" remunerației aferente recapitalizării, și anume suma care nu a fost plătită inițial de FHB, întrucât se ridica la aproximativ 1,6 miliarde HUF (considerentul 40), în timp ce prețul plătit pentru Allianz Bank se ridica la 3,3 miliarde HUF (considerentul 60).

(81) În ceea ce privește remunerarea ajutorului, Comisia ia act cu satisfacție de faptul că FHB și guvernul ungar au încheiat un acord la 15 decembrie 2011, prin care FHB a acceptat să plătească statului o remunerație suplimentară de 1,6 miliarde HUF. Adăugată la suma de 890 de milioane HUF plătită în octombrie 2010, suma totală plătită de FHB pentru a compensa recapitalizarea primită de la statul ungar corespunde unei rate de remunerare de 10,49 %, conformă cu condițiile stabilite în schema de garantare și de recapitalizare.

(82) Comisia ia notă cu satisfacție de faptul că, în mai puțin de un an, banca a rambursat recapitalizarea acordată de stat (în fapt, banca a fost recapitalizată la 23 martie 2009 și rambursarea către stat s-a efectuat la 19 februarie 2010).

(83) Împrumutul pe termen mediu contractat de către bancă în cadrul schemei privind consolidarea lichidităților prevede o remunerație care corespunde celei mai mari valori dintre (i) dreptul special de tragere al FMI (denumit în continuare „DST") + 345 de puncte de bază și (ii) rata de referință interbancară pe 12 luni (denumită în continuare „IBOR") + 100 puncte de bază + 123,5 puncte de bază (corespunzătoare unei medii lunare de 3,79 %-4,08 %), în conformitate cu condițiile stabilite în schema de lichidități.

(84) Acordul privind împrumutul pe termen mediu de la stat prevede rambursarea împrumutului […] începând de la 11 februarie 2011. În conformitate cu informațiile prezentate de autoritățile ungare, FHB a plătit patru tranșe din împrumut, scadente la 11 februarie 2011, 11 mai 2011, 11 august 2011 și 11 noiembrie 2011. Comisia remarcă în mod favorabil faptul că, până în prezent, FHB și-a îndeplinit cu promptitudine obligațiile de plată care decurg din împrumutul pe termen mediu. Comisia nu are niciun motiv să se îndoiască de faptul că împrumutul va fi rambursat integral și la timp, până la data scadenței.

(85) Această evaluare este confirmată de rezultatele bune obținute de FHB, în pofida dificultăților apărute în sectorul bancar din Ungaria, precum și de rata, relativ ridicată a băncii, a fondurilor proprii de rang 1 (12 % la sfârșitul anului 2008, care a crescut la 16,9 % după recapitalizarea din 2009, rămânând ridicată, la 10,5 %, după rambursarea capitalului de stat). Cerința de capital pentru băncile ungare era de 8 % la momentul respectiv. Spre deosebire de alte bănci similare, banca a reușit să își mențină o poziție solidă în ceea ce privește capitalul (cu o rată de adecvare a capitalului băncii de 10,5 % în martie 2009, după rambursarea către stat a recapitalizării). În plus, banca și-a păstrat ratingul Baa3 acordat de Moody's, calificativ care o situează încă în categoria băncilor de investiții.

(86) În lumina acestor date, Comisia consideră că dificultățile întâmpinate de FHB sunt doar temporare, și nu structurale. Prin urmare, Comisia consideră că remunerația plătită statului de către bancă este adecvată și corespunde remunerației pe care trebuie să o plătească o bancă fundamental solidă.

(87) Dat fiind că viabilitatea băncii nu era pusă în pericol de dificultățile cu care se confrunta Ungaria, Comisia nu va impune plata unei remunerații suplimentare către stat.

(88) În plus, remunerația plătită statului de FHB în legătură cu împrumutul pe termen mediu (a se vedea considerentul 84) corespundea condițiilor stabilite în schema privind consolidarea lichidităților. Prin urmare, Comisia consideră că remunerația aferentă ambelor măsuri de ajutor este adecvată.

(89) De asemenea, Comisia apreciază faptul că banca nu a plătit dividende la acțiunile sale ordinare pentru exercițiile 2009 și 2010. De asemenea, FHB a instituit unele restricții în ceea ce privește salarizarea, sporurile și indemnizațiile funcționarilor superiori ai băncii, până la încetarea datoriei față de statul ungar.

([1]) În conformitate cu schema privind lichiditățile, banca trebuie să ramburseze suma aferentă împrumutului în opt tranșe egale.

(90) Prin urmare, Comisia consideră că planul de restructurare asigură o contribuție proprie corespunzătoare a băncii, a acționarilor și a organelor de conducere la costurile pentru restructurarea băncii.

8.4.2.4. *Măsuri care vizează limitarea denaturărilor concurenței*

(91) Comisia observă că măsurile prevăzute în planul de restructurare a băncii menite să limiteze denaturarea concurenței sunt reduse. În primul rând, nu sunt prevăzute măsuri structurale. În al doilea rând, măsurile de natură comportamentală din planul de restructurare sunt aplicabile numai în perioada în care banca beneficiază de aportul de capital din partea statului. În al treilea rând,Comisia consideră drept pozitiv faptul că, până în prezent, FHB și-a îndeplinit cu promptitudine obligațiile de plată care decurg din împrumutul pe termen mediu. Comisia nu are niciun motiv să se îndoiască de capacitatea băncii de a rambursa integral și la timp împrumutul, până la data scadenței. În al patrulea rând, poziția FHB pe piață nu s-a schimbat în mod semnificativ de la data achiziționării Allianz Bank (cu cote de piață de [3 %-3,3 %] și [3,4 %-3,6 %] înainte și, respectiv, după achiziționare), ceea ce oferă o nouă garanție Comisiei că denaturarea concurenței produsă de această achiziție este limitată.

(92) Măsurile de natură comportamentală se limitează la următoarele restricții:

— banca nu va adopta o strategie comercială agresivă;

— banca nu va investi în noi domenii de activitate economică, cu excepția cazului în care investițiile respective au fost aprobate înainte de semnarea acordului de recapitalizare;

— banca va evita să exploateze în scop comercial existența ajutorului de stat.

(93) Comisia nu consideră că celelalte măsuri de natură comportamentală conexe recapitalizării, menționate de către autoritățile ungare în răspunsul lor la decizia de inițiere din 27 ianuarie 2011, pot fi considerate drept măsuri susceptibile de a limita denaturarea concurenței cauzată de ajutor.

(94) Cu toate acestea, având în vedere dimensiunea redusă a prezenței FHB pe piața serviciilor bancare pentru persoane fizice și pentru întreprinderi din Ungaria, cu o cotă de piață de [0,9 %-1,08 %] și, respectiv de [0,5 %-0,9 %] pe pieţele depozitelor pentru persoane fizice și pentru întreprinderi) și având în vedere faptul că banca a rambursat, în mai puțin de un an, aportul de capital primit de la stat sub formă de recapitalizare, Comisia consideră că denaturarea concurenței este limitată. În plus, dat fiind că FHB a plătit deja patru tranșe din împrumutul pe termen mediu în cadrul schemei privind consolidarea lichidităților, Comisia nu are niciun motiv să se îndoiască de faptul că banca va rambursa împrumutul în întregime și la timp.

(95) În plus, remunerația plătită statului este conformă cu schema de garantare și de recapitalizare și, prin urmare, este adecvată, conform dispozițiilor de la punctul 34 din Comunicarea privind restructurarea.

CONCLUZIE

(96) Pe baza informațiilor comunicate de autoritățile ungare și a noului plan de restructurare comunicat de FHB și prezentat în secțiunea IV din prezenta decizie, Comisia consideră că măsurile de sprijin acordate sub forma unui împrumut pentru consolidarea lichidităților și a unei recapitalizări sunt compatibile cu piața internă, în temeiul articolului 107 alineatul (3) litera (b) din tratat și îndeplinesc cerințele din Comunicarea privind restructurarea în ceea ce privește viabilitatea, partajarea sarcinii și măsurile de limitare a denaturării concurenței.

(97) Ungaria a acceptat, în mod excepțional, ca prezenta decizie să fie adoptată în limba engleză, ca singură versiune lingvistică autentică,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Măsurile de ajutor constând într-un împrumut de stat pe termen mediu de 120 de miliarde HUF (aproximativ 410 milioane EUR), acordat la 25 martie 2009, cu scadența la data de 11 noiembrie 2012, precum și într-o recapitalizare de 30 de miliarde HUF (aproximativ 100 de milioane EUR), sub formă de acțiuni preferențiale cu dividende speciale și o acțiune cu drept de vot acordate de Ungaria, la 31 martie 2009, în favoarea FHB Jelzálogbank Nyrt, sunt compatibile cu piața internă în temeiul articolului 107 alineatul (3) litera (b) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

Articolul 2

Prezenta decizie se adresează Ungariei.

Adoptată la Bruxelles, 22 februarie 2012.

Pentru Comisie
Joaquín ALMUNIA
Vicepreședinte

DECIZIA COMISIEI

din 15 mai 2013

privind ajutorul de stat SA.33728(12/C) pe care Danemarca intenționează să îl pună în aplicare pentru finanțarea unui nou spațiu polivalent în Copenhaga

[notificată cu numărul C(2013) 2740]

(Numai textul în limba engleză este autentic)

(Text cu relevanță pentru SEE)

(2014/297/UE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 108 alineatul (2) primul paragraf,

având în vedere Acordul privind Spațiul Economic European, în special articolul 62 alineatul (1) litera (a),

după ce părțile interesate au fost invitate să își prezinte observațiile în conformitate cu dispozițiile menționate anterior ([1]) și având în vedere observațiile acestora,

întrucât:

1. PROCEDURĂ

(1) La 7 decembrie 2011, autoritățile daneze au notificat Comisia Europeană cu privire la o măsură de finanțare a unui nou spațiu polivalent în Copenhaga, în urma unei etape de prenotificare. Comisia a primit două plângeri referitoare la măsura propusă și, la 21 decembrie 2011, a solicitat autorităților daneze, sub forma unei cereri de informații, să clarifice aspectele prezentate în plângerile respective. Autoritățile daneze au trimis un răspuns la 6 februarie 2012.

(2) Prin scrisoarea din 22 martie 2012, Comisia a comunicat autorităților daneze că a hotărât să inițieze procedura prevăzută la articolul 108 alineatul (2) din tratat cu privire la ajutorul de stat.

(3) Decizia Comisiei de a iniția procedura oficială de investigare a fost publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* ([2]). Comisia a invitat părțile interesate să își prezinte observațiile.

(4) Comisia a primit observații de la șase părți interesate. Observațiile acestora au fost transmise autorităților daneze care au avut astfel posibilitatea de a prezenta un răspuns; Comisia a primit observațiile autorităților daneze prin scrisorile din 26 iulie și 15 august 2012.

(5) Autoritățile daneze au furnizat clarificări suplimentare în decembrie 2012 și în ianuarie 2013. De asemenea, operatorul selecționat a furnizat clarificări suplimentare în ianuarie 2013. În plus, autoritățile daneze au clarificat, la cerere, aspectele prezentate într-un ziar danez cu privire la spațiul polivalent.

(6) Prin scrisoarea din 6 martie 2013, autoritățile daneze au retras din notificare ([3]) subvenția acordată de Regiunea Hovedstaden (și anume, Regiunea Capitalei Danemarcei/Regiunea Capitalei Copenhaga).

(7) Autoritățile daneze au acordat o derogare de la regimul lingvistic și au fost de acord ca decizia să fie adoptată în limba engleză ca limbă autentică.

2. DESCRIEREA MĂSURII

(8) Orașul Copenhaga intenționează să construiască un „spațiu polivalent” la standarde internaționale, care să ofere facilitățile necesare pentru desfășurarea unor evenimente muzicale, culturale și sportive la un înalt nivel internațional. Spațiul polivalent va avea o capacitate maximă de 15 000 de locuri.

([1]) JO C 152, 30.5.2012, p. 12.
([2]) A se vedea nota de subsol 1.
([3]) A se vedea punctul 13 din decizia de inițiere a procedurii oficiale de investigare (JO C 152, 30.5.2012, p. 12).

(9) În Copenhaga există și alte arene, proiectate în special pentru meciurile de fotbal, dar autoritățile daneze susțin că acestea nu sunt suficient de flexibile și de extinse pentru a atrage în oraș evenimente sportive, muzicale și de divertisment, la nivel internațional. În acest sens, ar trebui menționat, în special, stadionul „Parken", situat în centrul orașului Copenhaga (aparținând echipei de fotbal FC Copenhaga și utilizat, în egală măsură, pentru desfășurarea de spectacole de mare anvergură/concerte cu o capacitate maximă de 45 000 de spectatori). De asemenea, există și alte arene în apropiere, cum ar fi, de exemplu, în Malmö, Suedia.

(10) Orașul Copenhaga și Realdania (o fundație privată) ([4]) sunt principalele părți (denumite în continuare „părțile") implicate în proiectul privind spațiul polivalent. Un alt actor, By & Havn [deținut de orașul Copenhaga (în proporție de 55 %) și de statul danez (în proporție de 45 %)] va acorda, cu titlu gratuit, dreptul de utilizare a terenului pe care urmează să fie construit spațiul polivalent.

(11) Potrivit autorităților daneze, încercările anterioare eșuate de a construi un spațiu polivalent exclusiv din inițiativă privată au demonstrat faptul că orașul Copenhaga nu va reuși să construiască un astfel de spațiu dacă proiectul nu va beneficia de cofinanțare publică.

2.1. FINANȚAREA CONSTRUCȚIEI SPAȚIULUI POLIVALENT

(12) Părțile vor înființa o întreprindere comună denumită „Arena Company", al cărei obiectiv va consta în construirea și deținerea unui spațiu polivalent, precum și în gestionarea acordului încheiat cu operatorul (în timp ce funcționarea spațiului polivalent va fi gestionată de un operator separat, astfel cum se arată în continuare). Lucrările de construcție efective vor fi atribuite în cadrul unei licitații deschise.

(13) Costurile totale pe care le presupun planificarea și construirea spațiului polivalent sunt estimate la aproximativ 1 100 milioane DKK (148 de milioane EUR) ([5]). Proiectul privind spațiul polivalent va beneficia de finanțare atât prin investiții de capital ale părților implicate, cât și prin finanțare externă. Fiecare parte va contribui cu suma de 325 de milioane DKK (43,7 milioane EUR) la capitalul întreprinderii Arena Company (650 de milioane DKK în total) și va deține câte 50 % din aceasta. Finanțarea externă de aproximativ 345 de milioane DKK (46,4 milioane EUR) va fi acoperită prin împrumuturi contractate în condiții de piață cu o perioadă de rambursare de 30 de ani. *Elitefacilitetsudvalget* ([6]) va contribui, de asemenea, cu 15 milioane DKK (2 milioane EUR) la finanțarea construirii spațiului polivalent.

(14) By & Havn va acorda dreptul de utilizare a terenului pe care urmează să fie construit spațiul polivalent, cu titlu gratuit pentru primii 40 de ani. După 40 de ani, întreprinderea Arena Company va plăti chirie la valoarea de piață.

2.2. FUNCȚIONAREA ȘI UTILIZAREA SPAȚIULUI POLIVALENT:

(15) Întreprinderea Arena Company va gestiona acordul încheiat cu operatorul, însă funcționarea propriu-zisă a spațiului va fi asigurată un operator separat, selecționat în cadrul unei proceduri de licitație deschisă și transparentă ([7]). Operatorul selecționat va trebui să garanteze faptul că accesul la spațiul polivalent este deschis tuturor utilizatorilor, în condiții nediscriminatorii, la prețurile de pe piață.

(16) În urma procedurii de licitație, divizia daneză a grupului Live Nation Entertainment a câștigat dreptul de operare a spațiului polivalent timp de 30 de ani. Grupul Live Nation Entertainment este cea mai mare întreprindere de muzică *live* și de divertisment din lume, funcționând prin intermediul filialelor locale din fiecare teritoriu.

(17) Operatorul este obligat să plătească întreprinderii Arena Company o chirie anuală fixă în valoare de (*)[…] ([8]) pentru dreptul de exploatare a spațiului polivalent (o sumă fixă, indiferent de numărul evenimentelor găzduite) și o chirie variabilă în valoare de […]. În plus, operatorul trebuie să plătească suma de […] datorată în temeiul contractului de închiriere, achitând astfel în mod efectiv toate costurile variabile aferente spațiului polivalent.

([4]) Deși urmărește să asigure rentabilitatea operațiunilor desfășurate, Realdania nu este o întreprindere de maximizare a profitului, ci o fundație filantropică. Aceasta își descrie misiunea drept o „încercare de a îmbunătăți calitatea vieții pentru binele comun, prin intermediul mediului construit", a se vedea www.realdania.dk

([5]) Costurile totale de 1 100 milioane DKK includ dobânda aferentă împrumuturilor, precum și indexarea prețurilor și a salariilor prevăzute până în 2015.

([6]) *Elitefacilitetsudvalget* este un comitet al cărui obiectiv constă în modernizarea infrastructurii sportive conform standardelor internaționale cu scopul de a găzdui evenimente sportive la nivel internațional. Finanțarea este asigurată parțial de statul danez.

([7]) Autoritățile daneze au confirmat faptul că procedura de licitație referitoare la acordul încheiat cu operatorul se bazează pe condiții și cerințe transparente, obiective și nediscriminatorii, ponderea relativă a fiecăruia dintre subcriterii fiind prevăzută în avans, iar prețul reprezentând un criteriu important în cadrul evaluării globale.

(*) *[…]: informațiile dintre paranteze fac obiectul obligației de păstrare a secretului profesional*

([8]) Chiria anuală din primul an prevăzută în clauza contractuală este de […] sau o altă sumă stabilită în urma aplicării unei formule specifice prevăzute în contractul de închiriere (a se vedea clauza 1.1, chiria anuală din primul an prevăzută de clauza contractuală va fi de […] pe an, ulterior fiind revizuită anual în baza unui indice — a se vedea clauza 8 din contractul de închiriere.

(18) În plus, întreprinderea Arena Company urmează să obțină venituri de pe urma unei parcări, autoritățile daneze garantând faptul că toate acordurile referitoare la parcarea respectivă au fost negociate și încheiate pe o bază comercială. Se preconizează că finanțarea externă și chiria plătită de operator vor fi corelate astfel încât venitul obținut să poată acoperi finanțarea externă.

(19) Pentru primii 10 ani de funcționare, federația națională de sport DIF ([9]) va acorda, de asemenea, o subvenție de funcționare în valoare de 5 milioane DKK (672 000 EUR) în fiecare an. În schimb, DIF va avea dreptul să utilizeze spațiul polivalent pentru campionatele sportive internaționale și pentru alte evenimente sportive. Potrivit autorităților daneze, DIF va plăti operatorului o chirie la valoarea de piață pentru fiecare utilizare a spațiului polivalent.

2.3. MOTIVELE INIȚIERII PROCEDURII OFICIALE DE INVESTIGARE

(20) În decizia sa de deschidere a procedurii oficiale de investigare, Comisia a concluzionat că un avantaj economic selectiv nu poate fi exclus la niciun nivel (construcție, funcționare și utilizare), proiectul implicând, prin urmare, un ajutor de stat. În plus, cofinanțarea publică a spațiului polivalent ar denatura cel mai probabil concurența sau, cel puțin, ar risca să o denatureze și ar avea un impact asupra concurenței și asupra schimburilor comerciale dintre statele membre. La acest nivel, Comisia are, de asemenea, îndoieli cu privire la faptul că proiectul propus ar putea fi considerat compatibil în temeiul articolului 107 alineatul (3) litera (c) din tratat, la toate cele trei niveluri ale unui eventual ajutor de stat (construcție, funcționare și utilizare).

3. **OBSERVAȚIILE PĂRȚILOR INTERESATE**

(21) Astfel cum s-a menționat, Comisia a primit două plângeri referitoare la măsura propusă, potrivit cărora proiectul privind spațiul polivalent ar denatura sau ar risca să denatureze concurența în industria de organizare a evenimentelor, în special pe piața de organizare a evenimentelor comerciale de dimensiuni medii și a evenimentelor de divertisment *live* de mare anvergură, afectând schimburile comerciale dintre statele membre, întrucât operatorul ar urma să concureze cu operatorii de arene din alte state membre.

(22) Părțile interesate au prezentat observații în favoarea construirii spațiului polivalent în Regiunea Copenhaga: (i) Sport Event Denmark (organizație non-profit); (ii) Team Danmark (o instituție publică autonomă responsabilă cu dezvoltarea generală a site-ului internet oficial al Danemarcei, Elite Sports); și (iii) Horesta și Wonderful Copenhagen (organizații de turism).

(23) Unul dintre reclamanți aprofundează evaluarea proiectului, susținând că acesta ar constitui ajutor de stat incompatibil cu piața internă din cauza efectului de denaturare a concurenței între locațiile de organizare a evenimentelor comerciale de dimensiuni medii și a evenimentelor de divertisment *live* de mare anvergură (inclusiv în regiunile vecine din Suedia și chiar din Germania), agravat de o amenințare privind blocarea pe verticală a pieței […]. De asemenea, reclamantul pune la îndoială declarația autorităților daneze potrivit căreia va exista doar o suprapunere limitată cu infrastructura existentă, spațiul polivalent urmând să atragă în Copenhaga, în principal, evenimentele care nu pot fi găzduite de facilitățile existente la momentul actual.

(24) Celălalt reclamant subliniază, de asemenea, efectele negative asupra concurenței pe piața de organizare a evenimentelor în regiunea Öresund, în special cele referitoare la concertele susținute de artiștii internaționali, punând la îndoială, în egală măsură, procedura de licitație pentru operarea spațiului polivalent.

(25) În urma publicării unui articol într-un ziar danez referitor la spațiul polivalent, au fost primite, de asemenea, observații suplimentare.

4. **OBSERVAȚIILE DANEMARCEI**

(26) Autoritățile daneze susțin că măsura propusă nu implică un ajutor de stat, făcând referire în acest sens la practica anterioară a Comisiei conform căreia, în anumite condiții, sprijinul acordat în favoarea infrastructurii nu ar putea fi interpretat ca reprezentând ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) din tratat, iar existența ajutorului de stat ar trebui evaluată separat pentru fiecare dintre diferitele niveluri vizate (proprietar, operator și utilizatori).

(27) Autoritățile daneze își bazează argumentele pe lipsa, în opinia acestora, a unui avantaj economic, susținând că niciuna dintre părțile implicate în proiect nu ar obține, în mod direct sau indirect, un avantaj financiar în urma cofinanțării publice.

([9]) DIF este o organizație umbrelă pentru 61 de federații sportive cu peste 1,6 milioane de membri în total din aproximativ 10 700 de asociații sportive. În afară de gestionarea sporturilor de elită și a sporturilor tradiționale, DIF este Comitetul Olimpic Național al Danemarcei, fiind responsabil, prin urmare, de participarea Danemarcei la Jocurile Olimpice.

(28) În cazul în care s-ar ajunge la concluzia conform căreia proiectul privind spațiul polivalent implică un ajutor de stat, autoritățile daneze susțin că acesta ar trebui considerat compatibil cu piața internă în temeiul articolului 107 alineatul (3) litera (c) din tratat. Potrivit autorităților daneze, ar trebui luate în considerare, în special, următoarele aspecte:

— existența unui eșec al pieței (proiectul nu ar putea fi realizat în absența unei cofinanțări publice);

— cofinanțarea publică se limitează la ceea ce este strict necesar pentru realizarea proiectului;

— finanțarea este utilizată exclusiv pentru construirea unei infrastructuri, întrucât funcționarea ulterioară va avea loc în condiții de piață;

— construirea unor astfel de locații reprezintă materializarea unei responsabilități tipice a statului față de publicul larg; și

— spațiul polivalent va concura doar într-o măsură extrem de limitată pentru evenimentele care ar fi în mod contrar găzduite de alte locații din Copenhaga, întrucât spațiul polivalent respectiv va pune la dispoziție facilități diferite.

(29) De asemenea, autoritățile daneze au prezentat un raport, elaborat de consultantul economic independent Copenhagen Economics, privind efectele pozitive și negative ale spațiului polivalent asupra concurenței și asupra schimburilor comerciale, în care se concluzionează succint că această cofinanțare publică generează avantaje considerabile privind bunăstarea economică, efectele anticoncurențiale fiind modeste sau chiar neglijabile.

(30) În plus, autoritățile daneze au clarificat, la cerere, aspectele prezentate într-un articol dintr-un ziar danez referitor la spațiul polivalent.

5. **EVALUAREA AJUTORULUI DE STAT**

5.1. EXISTENȚA AJUTORULUI DE STAT ÎN SENSUL ARTICOLULUI 107 ALINEATUL (1) DIN TRATAT

31. În conformitate cu articolul 107 alineatul (1) din tratat, *„sunt incompatibile cu piața internă ajutoarele acordate de state sau prin intermediul resurselor de stat, sub orice formă, care denaturează sau amenință să denatureze concurența prin favorizarea anumitor întreprinderi sau a producerii anumitor bunuri, în măsura în care acestea afectează schimburile comerciale dintre statele membre”*.

(32) Pentru a fi considerat ajutor de stat, proiectul notificat trebuie să îndeplinească următoarele condiții cumulative: 1. măsura trebuie să fie acordată prin intermediul resurselor de stat; 2. să confere un avantaj economic întreprinderilor; 3. avantajul respectiv trebuie să fie selectiv și să denatureze sau să amenințe să denatureze concurența; și 4. măsura trebuie să afecteze schimburile comerciale în interiorul Uniunii.

(33) În ceea ce privește cerința privind acordarea măsurii de către stat sau prin intermediul resurselor de stat, criteriul este îndeplinit în mod clar în cazul de față, întrucât orașul Copenhaga, precum și alte autorități publice (a se vedea detalii suplimentare mai jos) vor contribui cu o subvenție directă și vor pune la dispoziție terenul pe care urmează să fie construit spațiul polivalent. Astfel de autorități publice sunt parte a statului și, prin urmare, resursele oferite de acestea sunt imputabile statului.

(34) Finanțarea de către stat a construirii spațiului polivalent poate constitui ajutor de stat în cazul în care aceasta conduce la un avantaj selectiv pentru activități economice specifice. În acest context, în conformitate cu hotărârea Curții de Justiție în cauza *Leipzig/Halle* privind aeroporturile ([10]), finanțarea construirii unei infrastructuri pentru activități comerciale constituie ajutor de stat în cazul îndeplinirii tuturor cerințelor prevăzute la articolul 107 alineatul (1). În urma evaluării efectuate de Curte, caracterul economic al utilizării ulterioare a infrastructurii ar determina natura construcției. În acest caz, spațiul polivalent va fi utilizat pentru furnizarea de servicii pe o piață, prin urmare, pentru o activitate economică. În consecință, trebuie să se evalueze dacă există un ajutor de stat pentru diferiții actori implicați în proiect.

Construirea spațiului polivalent

(35) Autoritățile daneze recunosc faptul că proiectul privind spațiul polivalent nu ar putea fi realizat exclusiv pe baza forțelor pieței, precum și necesitatea cofinanțării publice pentru realizarea acestuia, astfel cum a dovedit încercarea din 2009 de a construi un spațiu polivalent, eșuată din cauza lipsei finanțării necesare ([11]).

([10]) Hotărârea din 19 decembrie 2012 în cauza C-288/11 Mitteldeutsche Flughafen AG și Flughafen Leipzig-Halle GmbH/Comisia.

([11]) În 2009, orașul Copenhaga a oferit în cadrul unei proceduri de licitație un împrumut favorabil părților private care urmau să construiască spațiul polivalent. Întreprinderea câștigătoare nu a reușit să asigure finanțarea suplimentară necesară, prin urmare, în martie 2010, licitația a fost anulată.

(36) În ceea ce privește cerința privind acordarea măsurii de către stat sau prin intermediul resurselor de stat, criteriul este în mod evident îndeplinit în contextul finanțării acordate de către orașul Copenhaga și al punerii la dispoziție a terenului de către întreprinderea By & Havn (deținută de orașul Copenhaga și statul danez). Orașul Copenhaga și statul danez constituie, în mod clar, autorități publice care utilizează resurse deținute și/sau controlate de către stat.

(37) De asemenea, subvenția (pentru construirea spațiului polivalent) acordată de *Elitefacilitetsudvalget* (un comitet care urmărește să modernizeze infrastructura sportivă la standarde internaționale în vederea găzduirii de evenimente sportive la nivel internațional), care, în fapt, este finanțat cel puțin parțial de către statul danez, constituie o resursă de stat. Statutul comitetului *Elitefacilitetsudvalget* este stabilit de către Ministerul Culturii, care a încheiat, de asemenea, un contract de execuție cu *Elitefacilitetsudvalget* pe durata perioadei de finanțare. Prin urmare, în ceea ce privește finanțarea primită de *Elitefacilitetsudvalget* din partea statului danez, pe care aceasta o va utiliza/acorda la rândul său pentru îndeplinirea sarcinilor care îi revin, intervențiile sale sunt considerate resurse de stat.

(38) Contribuția statului la construirea spațiului polivalent, inclusiv acordarea terenului și subvenția furnizată de *Elitefacilitetsudvalget*, conferă întreprinderii Arena Company (proprietarul spațiului polivalent) un avantaj economic necesar pentru construirea spațiului polivalent, care nu ar putea avea loc în condiții de piață. Întrucât fondurile implicate sunt în mod evident resurse de stat, iar decizia de acordare a subvenției este imputabilă statului, sunt îndeplinite toate celelalte criterii privind ajutoarele de stat (a se vedea, în cele ce urmează, examinarea denaturării concurenței și a impactului asupra schimburilor comerciale dintre statele membre). În consecință, contribuția statului constituie ajutor de stat pentru întreprinderea Arena Company.

(39) Cu toate acestea, în ceea ce privește subvențiile acordate de DIF, autoritățile daneze susțin că plățile respective nu constituie resurse de stat. DIF înregistrează o mare parte din venituri din subvențiile anuale acordate de statul danez (din veniturile obținute pe piața daneză a jocurilor de noroc), dar și din alte surse (nepublice). În conformitate cu normele DIF, organismele de conducere sunt numite fără influența autorităților publice și fără a se influența decizia individuală adoptată de organismele de conducere ale DIF. Prin urmare, nici statul danez și nici alte organisme publice nu au vreo influență asupra deciziei adoptate de DIF. Mai mult, suma anuală care urmează să fie plătită de către DIF reprezintă plata dreptului de rezervare a spațiului polivalent în scopuri specifice și în interesul propriu al DIF, în conformitate cu decizia DIF de a încheia un acord prin care să rezerve, contra cost, dreptul de utilizare a spațiului polivalent. În consecință, în opinia autorităților daneze, plățile furnizate de DIF nu pot fi imputate statului, nefiind, prin urmare, considerate ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) din tratat.

Exploatarea spațiului polivalent

(40) Potrivit autorităților daneze, exploatarea spațiului polivalent a fost scoasă la licitație cu respectarea deplină a principiilor prevăzute de normele UE privind achizițiile publice, operatorul fiind selecționat în cadrul unei proceduri de licitație deschisă, transparentă și nediscriminatorie, în care prețul (condițiile financiare și comerciale) a avut o pondere relativă de aproximativ 75 %. Toate părțile interesate au avut șanse egale de a licita pentru contractul de exploatare, atribuit ofertantului care a prezentat cea mai bună ofertă.

(41) Licitația a fost lansată în aprilie 2011, fiind amplu promovat ([12]). De asemenea, proiectul a găzduit „Ziua porților deschise pentru proiecte" (Project Open Day) în Copenhaga, pentru toate părțile interesate.

(42) Au fost elaborate, pentru toate părțile interesate un memorandum de informare și un chestionar de precalificare („CPC") ([13]). Toate părțile care au răspuns la CPC au îndeplinit cerințele partenerilor de proiect, fiind, prin urmare, invitate să treacă la etapa 1 a procedurii de achiziții publice, în iunie 2011. În etapa 1 au fost lansate trei licitații, fiind selectați doi ofertanți pentru etapa 2, care și-au depus ulterior ofertele. Evaluarea celor două oferte a condus la încheierea unui contract cu Danish Venue Enterprise (parte din Live Nation Entertainment) ([14]). Evaluarea a inclus validitatea ofertei financiare, condițiile juridice, cerințele în materie de infrastructură, serviciile, adecvarea și riscurile. Ambele oferte erau consistente, însă operatorul selecționat a obținut cel mai mare punctaj la majoritatea categoriilor, oferind, în special, un contract de închiriere pe o durată fixă mult mai bun decât cel propus de celălalt ofertant.

(43) Operatorul selecționat va plăti o chirie care va avea două componente, și anume, o chirie fixă anuală de […] și o chirie variabilă de […]. De asemenea, operatorul trebuie să plătească suma de […] datorată în temeiul

([12]) Procedura a început cu anunțuri în principalele publicații internaționale și daneze: The New York Times, The Times, Børsen, Licitation, Byggeriets Dagblad, Berlingske Tidende și Politiken.

([13]) Operatorii locali prospectivi, cum ar fi Tivoli, Bella Center, Malmö Arena și Parken, au fost invitați să participe, însă toți au refuzat să concureze.

([14]) Grupul Live Nation Entertainment este cea mai mare întreprindere de muzică *live* și de divertisment din lume. Activitățile sale constau, în principal, în promovarea spectacolelor, gestionarea locațiilor, precum și operarea și furnizarea serviciilor de eliberare a biletelor. Live Nation Entertainment își desfășoară activitatea prin intermediul filialelor locale de exploatare din fiecare teritoriu. În Danemarca, activitatea sa comercială este desfășurată de Live Nation Denmark ApS.

contractului, astfel încât operatorul plătește efectiv toate costurile variabile care fac parte din chirie, inclusiv costurile de întreținere. Contractul de închiriere este încheiat pentru o perioadă de […] ani (toate ofertele trebuie să aibă o durată de cel puțin 25 de ani, operatorul explicând că, în acest domeniu, contractele pe termen lung, și anume pe 20-30 de ani sunt un lucru obișnuit).

(44) În timp ce acordurile menționate anterior limitează avantajul operatorului selecționat la nivelul minim necesar pentru a asigura funcționarea infrastructurii, nu poate fi exclus un avantaj economic în favoarea operatorului spațiului polivalent. Cu toate acestea, având în vedere că un astfel de ajutor ar fi compatibil cu piața internă, conform celor demonstrate în cele ce urmează, nu este necesar să se emită o concluzie definitivă cu privire la existența ajutorului de stat.

Utilizarea spațiului polivalent

(45) În conformitate cu contractul de închiriere, operatorul trebuie să pună spațiul polivalent la dispoziția diferitor grupuri de utilizatori și pentru o gamă variată de activități (cu accent pe divertisment *live*, cultură și sport); acesta nu poate acorda un tratament preferențial pentru niciun tip de activități, astfel încât să asigure utilizarea multifuncțională a spațiului respectiv. Pentru a garanta faptul că utilizatorii sunt taxați în condiții de piață, acordul de închiriere prevede că „taxele percepute pentru utilizarea spațiului polivalent sunt întotdeauna egale cu ratele pieței care pot fi obținute în mod rezonabil pe piața deschisă pentru utilizarea respectivă” ([15]). De asemenea, intervalul de timp în care este utilizat spațiul polivalent nu poate fi atribuit în mod preponderent anumitor utilizatori „dedicați”. Prin urmare, spațiul polivalent este multifuncțional și deschis tuturor utilizatorilor, fără utilizatori captivi.

(46) De asemenea, acordul de închiriere prevede că taxele percepute pentru utilizarea spațiului polivalent trebuie să fie conforme cu ratele existente pe piață, care pot fi obținute în mod rezonabil pe piața deschisă specifică pentru acel gen de utilizare. Mai mult, operatorul este o întreprindere privată care trebuie să își acopere costurile și să obțină profit, fiind liber să stabilească prețurile pe o bază comercială, dar neavând dreptul de a face discriminări între utilizatori.

(47) Închirierea spațiului polivalent poate constitui ajutor de stat pentru utilizatori, dacă aceștia din urmă pot fi considerați întreprinderi în sensul articolului 107 din tratat și în cazul în care chiria pe care o plătesc este sub nivelul chiriei pentru utilizarea unei infrastructuri comparabile în condiții normale de piață. Utilizatorii neprofesioniști nu se califică drept întreprinderi în sensul articolului 107 din tratat. În acest caz însă, având în vedere că ajutorul de stat ar fi compatibil cu piața internă, astfel cum se demonstrează în cele ce urmează, nu este necesar să se emită o concluzie definitivă cu privire la existența ajutorului de stat.

Impactul asupra concurenței și asupra schimburilor comerciale dintre statele membre

(48) Spațiul polivalent a fost proiectat ca spațiu multifuncțional destinat diferitor tipuri de evenimente (muzicale, culturale și sportive) la un înalt nivel internațional. Întrucât piața destinată organizării unor astfel de evenimente internaționale este deschisă concurenței între diferiți furnizori de locații și organizatori de evenimente, efectul asupra concurenței și asupra schimburilor comerciale dintre statele membre poate fi estimat luându-se în considerare localizarea spațiului polivalent planificat (la o foarte mică distanță de sudul Suediei, cu mașina sau cu trenul), precum și existența altor arene, atât în Copenhaga, cât și în orașele din apropiere (inclusiv în alte state membre).

(49) Mai mult, în hotărârea sa privind complexul Ahoy din Țările de Jos, Tribunalul a statuat că nu există motive de natură să justifice limitarea pieței la teritoriul statului membru respectiv ([16]). Prin urmare, la fel ca în decizia sa de deschidere a procedurii oficiale de investigare, Comisia consideră că ajutorul acordat pentru construirea spațiului polivalent denaturează concurența și afectează schimburile comerciale dintre statele membre.

5.2. COMPATIBILITATE

(50) Autoritățile daneze au susținut că, în cazul în care măsura ar fi considerată ajutor de stat, aceasta ar trebui să fie declarată compatibilă în temeiul articolului 107 alineatul (3) litera (c) din tratat. Pentru ca o măsură propusă să fie considerată compatibilă cu piața internă în temeiul derogării respective, Comisia evaluează dacă aceasta urmărește un obiectiv de politică de interes comun, precum și dacă aceasta este necesară și proporțională și nu denaturează în mod nejustificat concurența.

(51) În ceea ce privește realizarea unui obiectiv de politică de interes comun, se observă că atât construirea unor locații pentru găzduirea unor evenimente sportive și a altor evenimente publice, cât și sprijinirea diferitor tipuri de

([15]) În acest sens, deși pot fi oferite diferite avantaje pentru părțile care sunt utilizatori frecvenți sau fideli, pentru proprietarul spațiului polivalent sau pentru orice parte care este sponsor sau partener comercial al spațiului respectiv, avantajele menționate anterior sunt oferite cu titlu de exemplu […] și trebuie furnizate tuturor utilizatorilor comparabili ai spațiului polivalent în condiții transparente, egale și nediscriminatorii. Prin urmare, aceasta nu înseamnă că anumiți utilizatori pot beneficia de un tratament favorabil.

([16]) Cauza T-90/09 Mojo Concerts BV și Amsterdam Music Dome Exploitatie BV/Comisia, hotărârea Tribunalului din 26.1.2012, punctul 45.

activități în beneficiul publicului larg pot fi considerate responsabilitatea statului, în special având în vedere Declarația privind sportul semnată la Amsterdam și articolul 165 din tratat, conform căruia „Uniunea contribuie la promovarea obiectivelor europene ale sportului, având în vedere totodată caracterul specific, structurile bazate pe voluntariat, precum și funcția socială și educativă a sportului".

(52) Spațiul polivalent va fi utilizat nu doar pentru organizarea de evenimente sportive, ci și pentru organizarea unor evenimente culturale (concerte, spectacole), contribuind astfel la promovarea diversității culturale, în conformitate cu articolul 167 alineatul (4) din tratat. În plus, acesta va contribui la bunăstarea generală prin oferta sporită de evenimente culturale, ceea ce va influența pozitiv creșterea economică și locuri de muncă.

(53) Având în vedere că spațiul polivalent va garanta accesul crescând al publicului larg la sport și la cultură, precum și practicarea acestora, luându-se în considerare, în special, rolul multifuncțional al spațiului polivalent și lipsa capacității și/sau a unor alte facilități adecvate pentru găzduirea evenimentelor sportive și culturale în Copenhaga, orașul Copenhaga își va îndeplini responsabilitatea față de publicul larg prin concretizarea proiectului privind spațiul polivalent, în acest fel atrăgând mai multe evenimente culturale, muzicale și sportive în Copenhaga. Prin urmare, realizarea spațiului polivalent trebuie considerată drept un obiectiv de politică de interes comun.

(54) Pe parcursul procedurii oficiale de investigare, autoritățile daneze au retras din notificare subvenția acordată de Regiunea Hovedstaden. În ceea ce privește necesitatea și proporționalitatea măsurii propuse, autoritățile daneze au demonstrat, de asemenea, pe parcursul procedurii oficiale de investigare, necesitatea construirii unui spațiu polivalent cu o capacitate suplimentară, precum și faptul că spațiile polivalente existente nu dispun de o capacitate suficientă în acest sens, nefiind adecvate anumitor tipuri de evenimente (de exemplu, celelalte arene existente din Copenhaga nu sunt suficient de flexibile sau de extinse pentru a atrage în Copenhaga evenimente sportive, muzicale și de divertisment internaționale). Prin urmare, noul spațiu polivalent ar concura doar într-o măsură extrem de limitată pentru evenimentele care, în caz contrar, ar fi desfășurate în alte locații din Copenhaga, dat fiind faptul că spațiul polivalent va furniza facilități diferite și va găzdui o gamă variată de evenimente noi care nu se pot desfășura momentan în Copenhaga, sporind, prin urmare, numărul unor astfel de evenimente, astfel cum se explică în detaliu în cele ce urmează.

(55) Deși orașul Copenhaga și orașele învecinate (inclusiv din alte state membre) dețin și alte spații polivalente, Comisia consideră că Danemarca a demonstrat că nu dispune de capacitatea necesară pentru a organiza anumite tipuri de evenimente, confirmând faptul că noul spațiu polivalent va deveni mai degrabă o completare decât un substitut al spațiilor polivalente existente. De asemenea, autoritățile daneze au explicat faptul că noul spațiu polivalent poate conduce mai degrabă la o creștere generală a numărului de evenimente culturale, muzicale și sportive decât la o simplă substituire de locații.

(56) Spațiul polivalent va fi utilizat pentru găzduirea unor evenimente culturale, muzicale și sportive de mare anvergură în spații acoperite. Facilitățile sale flexibile vor fi adecvate pentru desfășurarea de evenimente sportive, campionate, concerte, spectacole, evenimente culturale, congrese, expoziții etc. cu o capacitate de 12 500 de spectatori pentru evenimente sportive și de 15 000 de spectatori pentru evenimente muzicale. Spațiul polivalent nu va găzdui meciuri de fotbal.

(57) Alte locații existente din Copenhaga sunt, în special, Parken, stadionul național de fotbal din centrul orașului (stadionul echipei de fotbal FC Copenhaga, utilizat, de asemenea, pentru organizarea unor spectacole/concerte de mare anvergură, având o capacitate de aproximativ 45 000-50 000 spectatori) și Forum Copenhaga (un spațiu acoperit), situat în Copenhaga și utilizat mai ales pentru organizarea de convenții și expoziții.

(58) Parken este în principal un stadion de fotbal, prin urmare acesta nu concurează cu noul spațiu polivalent acoperit, care nu deține capacitatea necesară pentru a găzdui meciuri de fotbal. Într-o măsură mai redusă, Parken găzduiește, de asemenea, concerte, dar, având în vedere capacitatea de care dispune, acesta atrage în special turnee de mare anvergură organizate pe stadioane pentru un public de aproximativ 40 000-50 000 de spectatori. De asemenea, acesta poate fi transformat într-o arenă acoperită încălzită, deși este utilizat în marea majoritate a timpului pentru meciuri de fotbal. După cum rezultă din programul desfășurat până în prezent, Parken a găzduit 19 concerte în perioada 2007-2011 care, conform celor mai bune estimări, au găzduit un public de 34 000 de spectatori pentru cele 19 concerte. Prin urmare, se poate concluziona în mod justificat faptul că, în medie, concertele susținute în Parken au de două ori mai mulți spectatori decât capacitatea maximă proiectată a spațiului polivalent. Mai mult, potrivit Live Nation Denmark, […] în 2013 Parken urmează să găzduiască turnee de concerte, dintre care […] sunt turnee care au loc exclusiv pe stadioane și care se adresează unui public larg, de 40 000-50 000 de spectatori, prin urmare se depășește cu mult capacitatea spațiului polivalent. Este improbabil ca turneele găzduite de stadioane să includă spațiile polivalente în programele lor, din cauza potențialului mai scăzut de vânzare a biletelor și, de asemenea, desfășurarea acestor spectacole de mai multe ori într-un spațiu polivalent, în loc să fie un singur spectacol pe stadion, nu este atractivă.

(59) Cealaltă locație existentă în centrul orașului Copenhaga este Forum, un spațiu mai vechi (acoperit) care găzduiește concerte și expoziții. Pentru concerte, Forum poate găzdui 8 500 de spectatori pe scaune sau 10 000 de spectatori în picioare, și numeroase evenimente care sunt adecvate pentru Forum ar fi mai puțin atractive pentru noul

spațiu polivalent, din cauză că spațiul acestuia nu ar fi utilizat la capacitatea maximă. De asemenea, caracteristicile fizice ale celor două spații diferă, întrucât Forum a fost construit în anii 1920, fiind în principiu un vast spațiu pe un singur nivel, foarte potrivit pentru a găzdui convenții și expoziții unde este necesar ca publicul să poată circula, dar mai puțin potrivit pentru desfășurarea de concerte și, în special, de evenimente sportive.

(60) Prin urmare, atât noul spațiu polivalent, cât și Forum și Parken diferă în mod semnificativ în ceea ce privește capacitatea și flexibilitatea, cele trei locații fiind substituibile doar într-o măsură limitată. Din cauza diferențelor respective, există probabilitatea ca impactul concurențial al noului spațiu polivalent asupra locațiilor existente în Copenhaga și asupra atractivității evenimentelor găzduite de acesta să fie limitat.

(61) Locațiile existente care au caracteristici similare cu cele ale noului spațiu polivalent sunt mai degrabă Malmö Arena din Suedia și Jyske Bank Boxen din Herning, Jutland, Danemarca (la 200 de kilometri de Copenhaga). Potrivit autorităților daneze, directorul administrativ al celui de al doilea spațiu întrevede noi oportunități de atragere a unor evenimente de mare anvergură în Danemarca datorită cooperării cu noul spațiu polivalent.

(62) În ceea ce privește impactul concurențial al noului spațiu polivalent asupra Malmö Arena, au fost luate în considerare următoarele aspecte. Deși Malmö se află mai aproape din punct de vedere geografic, acesta se află în altă țară de care o desparte un curs de apă, fiind necesară traversarea unui pod cu plată. Malmö Arena este un spațiu polivalent multifuncțional (deși a fost proiectat inițial ca arenă sportivă) cu o capacitate de 13 000 de spectatori pentru evenimente sportive și de aproximativ 15 500 de spectatori pentru concerte, fiind similar noului spațiu polivalent din Copenhaga.

(63) Cu toate acestea, în ceea ce privește evenimentele găzduite de Malmö Arena, după cum reiese din situația rezervărilor pentru 2012 și 2013, o parte semnificativă a evenimentelor desfășurate sau care urmează să fie desfășurate în locația respectivă sunt de interes suedez sau local. În primul rând, Malmö Arena este stadionul echipei locale de hochei pe gheață, care joacă aproximativ 25 de meciuri pe an. În al doilea rând, din rezervările anterioare (toamna anului 2012) reiese că majoritatea concertelor și a spectacolelor găzduite de Malmö Arena sunt adresate publicului suedez, ceea ce reiese inclusiv din faptul că în versiunea daneză a site-ului său internet se promovează un număr limitat de evenimente (și anume, patru din 14 evenimente pentru rezervările din toamna anului 2012, cu cifre similare). În schimb, trei dintre cele patru evenimente promovate pe site-ul danez făceau parte dintr-un turneu de concerte care includea, de asemenea, locații daneze. De asemenea, aceasta indică faptul că promotorii nu consideră în mod necesar că o locație din Copenhaga este un substitut pentru Malmö Arena. Dimpotrivă, se dorește organizarea de evenimente în ambele orașe.

(64) De asemenea, în rezervările pentru 2013 se observă caracteristici similare, cu 48 de evenimente programate, din care 6 spectacole/concerte sunt promovate în versiunea daneză a site-ului internet al Malmö Arena (dintre acestea, un singur spectacol este programat a avea loc și în Copenhaga, două dintre concerte au avut loc deja în Copenhaga în deschiderea turneelor respective, un alt spectacol fiind concursul muzical Eurovision care se va desfășura, în orice caz, în Suedia, având în vedere că Suedia a câștigat concursul în 2012). În plus, vânzările de bilete pentru evenimentele organizate de Live Nation Entertainment la Malmö indică faptul că procentul populației daneze care participă la turneele internaționale de concerte din Malmö este scăzut.

(65) Prin urmare, având în vedere că arena din Malmö se află în altă țară, ceea ce implică anumite obstacole inerente, inclusiv un pod cu taxă, o altă limbă, o monedă și o cultură diferite, precum și utilizatorii constanți ai Malmö Arena, faptul că numeroase evenimente prezintă un interes local sau suedez specific, este puțin probabil ca majoritatea evenimentelor găzduite de Malmö Arena să se desfășoare într-o locație din afara Suediei, prin urmare, doar un număr redus de evenimente ar putea fi expuse concurenței cu noul spațiu polivalent din Copenhaga. Prin urmare, riscul ca Malmö Arena să piardă evenimente sau să concureze cu noul spațiu polivalent din Copenhaga trebuie considerat ca fiind destul de redus. De asemenea, este posibil ca impactul concurențial al noului spațiu polivalent să se limiteze la Malmö Arena.

(66) Dimpotrivă, potrivit autorităților daneze, se preconizează că noul spațiu polivalent va atrage după sine organizarea de noi evenimente care, altfel, nu ar fi atrase în Copenhaga sau în regiune, fapt care ar putea avantaja, de exemplu, arene precum Parken, Jyske Bank Boxen și Malmö. Evenimentele sportive de mare anvergură, cum ar fi campionatele mondiale de înot, hochei pe gheață și handbal necesită de regulă mai multe locații, iar cu un nou spațiu polivalent, Danemarca și regiunea în sine pot fi un candidat mult mai puternic pentru astfel de evenimente sportive prin găzduire în comun sau pentru alte tipuri de evenimente care pot fi viabile din punct de vedere comercial sau din alte motive (de exemplu, zone teritoriale diferite) dacă se derulează în două locații daneze.

(67) Operatorul selecționat, Live Nation Denmark, a confirmat ulterior că va continua să utilizeze alte locații din regiune pentru a-și desfășura propriile evenimente, luând în considerare atât cerințele clientului privind anumite tipuri de locații, cât și propriile necesități de a organiza spectacole rentabile din punct de vedere financiar, astfel încât nu va putea să favorizeze locațiile proprii. Un exemplu în acest sens este faptul că Live Nation este unul

dintre principalii furnizori de conținut pentru O_2 Arena din Londra, deși locația respectivă este exploatată de o altă companie. În calitate de operator al locației, compania selecționată se bazează, de asemenea, pe locația proprie pentru numărul maxim de zile posibile pentru a genera venituri, prin urmare, acesta este motivat să pună la dispoziție locațiile sale și celorlalți promotori de evenimente. În conformitate cu contractul de funcționare, operatorul nu poate refuza accesul celorlalți promotori la spațiul polivalent, fiind obligat să îl pună la dispoziția diverșilor utilizatori la prețul pieței, fără a favoriza o anumită întreprindere.

(68) În consecință, Comisia consideră că Danemarca a demonstrat necesitatea unei capacități suplimentare în Copenhaga și că noul spațiu polivalent va completa arenele existente cu o capacitate suplimentară și în același timp, va spori categoriile de evenimente care pot avea loc în Copenhaga, favorizând astfel accesul publicului larg la acest gen de evenimente în zonă. Suprapunerea între locațiile existente în regiune și noul spațiu polivalent trebuie considerată, de asemenea, ca fiind limitată. Prin urmare, riscul ca noul proiect să conducă la excluderea unei locații existente din regiune este improbabil, întrucât noul spațiu polivalent reprezintă mai degrabă o completare decât un substitut al arenelor existente. Riscul unei blocări pe verticală a pieței, precum și stimulentele care pot denatura concurența prin stabilirea unor prețuri scăzute în scop anticoncurențial par a fi, de asemenea, foarte puțin improbabile. În ceea ce privește o posibilă blocare pe verticală a pieței, conform celor menționate anterior, operatorul spațiului polivalent este obligat prin contract să asigure drepturi egale de acces, fără a putea refuza accesul altor promotori la spațiul respectiv, întrucât printr-un astfel de comportament și-ar sacrifica propria viabilitate financiară.

(69) În absența unei cofinanțări publice, proiectul nu ar putea fi realizat întrucât, fără contribuția statului, nu ar exista suficiente fonduri pentru finanțarea proiectului privind spațiul polivalent, fapt recunoscut de către autoritățile daneze și dovedit de tentativele anterioare ale orașului Copenhaga de a construi spațiul polivalent. Planurile există de un deceniu, iar orașul Copenhaga era dispus să primească orice investitor privat care s-ar fi angajat să construiască spațiul polivalent în condiții de piață, însă un astfel de investitor nu a apărut, astfel cum demonstrează, de exemplu, încercarea din 2009, conform celor arătate mai sus.

(70) Contribuția statului se limitează la deficitul de finanțare, și anume, la finanțarea care nu poate fi obținută pe piață, o astfel de contribuție de 325 de milioane DKK (43,7 milioane EUR) reprezentând aproximativ 30 % din costurile totale pe care le presupun planificarea și construirea spațiului polivalent. În schimb, statul va deține 50 % din Arena Company — întreprinderea înființată pentru construirea și deținerea spațiului polivalent, precum și pentru gestionarea acordului încheiat cu operatorul. Cu toate acestea, astfel cum s-a explicat mai sus, exploatarea spațiului polivalent va fi gestionată de un alt operator.

(71) În ceea ce privește posibilele alternative la spațiul polivalent, cum ar fi un spațiu polivalent mai mic sau o arenă mai puțin costisitoare, dar cu aceeași capacitate, acestea nu îndeplinesc obiectivele proiectului. Un spațiu polivalent mai mic nu ar soluționa lipsa unei locații având capacitatea și flexibilitatea prevăzute pentru spațiul polivalent în cauză. Prin urmare, noul spațiu polivalent acoperă o lacună care ar persista dacă s-ar construi un spațiu polivalent mai mic, cu o capacitate mai redusă. De asemenea, este probabil ca efectele asupra concurenței să fie mai mari în cazul unui spațiu polivalent mai mic, deoarece diferențele în raport cu locațiile existente ar fi mai reduse.

(72) În ceea ce privește construirea unui spațiu polivalent mai ieftin și cu mai puține dotări, trebuie remarcat faptul că finanțarea de către Realdania depinde de cerințele arhitecturale foarte mari cu privire la spațiul polivalent. Orașul Copenhaga are, de asemenea, cerințe arhitecturale și estetice ridicate în ceea ce privește noul proiect de dezvoltare a zonei unde urmează să fie construită arena. Mai mult, terenul pe care urmează să fie construit spațiul polivalent se află într-o zonă care este proiectată să devină zonă rezidențială, ceea ce implică cerințe specifice costisitoare în ceea ce privește proiectarea și izolarea fonică.

(73) Prin urmare, s-a demonstrat că angajamentul statului privind realizarea proiectului este esențial. De asemenea, este necesară cofinanțarea publică a spațiului polivalent, întrucât, în lipsa contribuției din partea statului, fondurile necesare pentru finanțarea proiectului privind spațiul polivalent vor fi insuficiente. În conformitate cu cele prezentate mai sus, contribuția statului a fost limitată la strictul necesar.

(74) În orice caz, atât procedura de selecție a operatorului, cât și contractul de închiriere, precum și motivele invocate anterior, sunt de natură să asigure că cerințele privind necesitatea și proporționalitatea vor fi îndeplinite.

(75) În ceea ce privește utilizarea spațiului polivalent, s-a demonstrat, de asemenea, că aceasta nu va fi discriminatorie și nici nu va favoriza nicio întreprindere. Prin urmare, spațiul polivalent este multifuncțional și deschis tuturor utilizatorilor, fără utilizatori captivi.

(76) În consecință, noul spațiu polivalent va completa arenele existente cu o capacitate suplimentară și va spori categoriile de evenimente care pot fi găzduite în Copenhaga. În consecință, ajutorul trebuie considerat a fi bine direcționat și justificat.

(77) Având în vedere motivele sus-menționate, s-a demonstrat că implicarea statului în proiectul privind spațiul polivalent este atât necesară, cât și proporțională și nu denaturează în mod nejustificat concurența, și că un eventual efect de contagiune al ajutorului în cauză asupra operatorului și a utilizatorilor ar fi compatibil, de asemenea, cu piața internă.

6. **CONCLUZIE**

(78) Contribuția statului la construirea spațiului polivalent în Copenhaga constituie ajutor de stat în favoarea întreprinderii Arena Company și, eventual, în favoarea operatorului și a utilizatorilor spațiului respectiv. S-a demonstrat faptul că finanțarea publică a spațiului polivalent este necesară pentru realizarea proiectului și proporțională cu acest obiectiv, precum și suficient de deschisă tuturor utilizatorilor fără discriminare și fără a se favoriza nicio întreprindere. Prin urmare, rezultatul testului comparativ este pozitiv.

(79) În consecință, Comisia concluzionează că finanțarea spațiului polivalent este compatibilă cu piața internă, în temeiul articolului 107 alineatul (3) litera (c) din tratat.

(80) Comisia constată faptul că Danemarca a fost de acord ca decizia să fie adoptată în limba engleză ca limbă autentică,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Măsurile pe care Danemarca intenționează să le pună în aplicare pentru spațiul polivalent din Copenhaga, constând din participarea orașului Copenhaga cu suma de 325 de milioane DKK, din subvenția de 15 milioane DKK din partea *Elitefacilitetsudvalget* și din dreptul de utilizare, cu titlu gratuit, timp de 40 de ani, a terenului pe care urmează să fie construit spațiul polivalent, sunt compatibile cu piața internă, în temeiul articolului 107 alineatul (3) litera (c) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene. În consecință se autorizează punerea în aplicare a măsurilor respective.

Articolul 2

Prezenta decizie se adresează Regatului Danemarcei.

Adoptată la Bruxelles, 15 mai 2013.

Pentru Comisie
Joaquín ALMUNIA
Vicepreședinte

ISSN 1977-0782 (ediție electronică)
ISSN 1830-3625 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO